

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

JULIJ - AVGUST 2007

Misli Thoughts

LETO - YEAR 56
ŠTEVILKA - NUMBER 4

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli julij - avgust 2007 VSEBINA

Zavezujoči spomini.....	3
Poslovil se nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar.....	5
Izjava kardinala dr. Franca Rodeta ob smrti nadškofa Šuštarja.....	7
Spomin, ki ni zbledel.....	8
Poslovili smo se od starosta slovenske skupnosti.....	8
Izpod Triglava.....	9
Sveta Družina Adelaide.....	11
Sv. Rafael Sydney.....	13
Vaši darovi.....	16
Iz Slovenskega društva Sydney.....	16
Iz kluba Panthers - Triglav.....	17
Iz Kraljičine dežele.....	19
Canberra še živi.....	21
Proslava ob dnevu državnosti na slovenskem hribčku v Elthamu.....	22
Lastovice se vračajo domov.....	23
Potovanje po SV Evropi in Rusiji.....	26
Krajčev City hotel, drugi dom izseljencev v Ljubljani.....	32
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....	33
Romanje mariborske nadškofije ob 100-letnici kronanja podobe Marije Pomagaj.....	39
Oglasi.....	42
Slovenske znamke.....	42
Sporočila fotografij.....	46

Zavezujoči spomini

ČAS, KI GA ŽIVIMO, je poln vsakdanjih izzivov, ki nam jih vsak dan na novo prinaša življenje. V duhu te zavesti smo tudi izbrali **geslo letošnjega 33. slovenskega mladinskega koncerta: »Spoštuj preteklo, živi danes, delaj za prihodnost«**.

Na prehodu klančine leta 2007 v drugo polovico, je polno spominov, ki nam nakazujejo tudi naš sedanji življenjski utrip. Ustavimo se torej pri vsaj nekaterih naših skupnih obvezujočih spominih – iz preteklosti v sedanost in prihodnost – in s pogledom na večnost.

TO DELAJTE V MOJ SPOMIN je gotovo najmočnejše Jezusovo naročilo apostolom in celotni Cerkvi, da ohranja njegov spomin živ v obhajanju svete evharistije, h kateri smo katoličani povabljeni vsako nedeljo, ki je Gospodov dan. Prav v občestvenem obhajanju njegovega naročila se lomi Kruh življenja in preliva njegova Kri za odrešenje vsega sveta. V čudovitem zakramentu odrešenja nam je Gospod zapustil spomin svojega trpljenja in vstajenja. Praznik Svetega Rešnjega Telesa in Krvi, ki smo ga letos obhajali v četrtek, 7. junija 2007, nas je sredi leta tako rekoč ponovno spomnil na Jezusovo skrivnostno navzočnost med nami. Lepa je bila sporočilnost telovske procesije v Adelaidi okrog cerkve Svete Družine ter v prav tako sončnem nedeljskem dopoldnevu prve junijske nedelje v Melbournu v Kew, kjer je vsako slovensko društvo postavilo oltar ter v Sydneyu v Merrylandsu, kjer so zaradi dežja ostali v cerkvi.

Gospod, blagoslavljalj našo Zemljo s svojo sveto navzočnostjo!

JUNIJSKI SPOMIN je tragičen opomin bratomorije, ki se ne sme nikoli več ponoviti. Ob smrti Jožeta Turka v Melbournu (umrl na svojem domu v St. Albansu 16. junija 2007), smo se spomnili tudi groze in zločina koncem maja in junija 1945. Jože in njegov brat Ciril sta v noči od 30. na 31. maj pobegnila iz taborišča v Vetrinju ter si tako rešila življenje pred zadnjim transportom okrog 500 ljudi nazaj v Slovenijo. Okrog sto jih je tisto noč pobegnilo, vrnjeni pa so v glavnem končali v breznihih Kočevskega Roga, kjer je bila tudi letos na drugo nedeljo v juniju spominska slovesnost s sveto mašo, ki jo je daroval novomeški škof msgr. Andrej Glavan, ki je v svoji pridigi ponovno opozoril na spravo v slovenskem narodu.

PRAZNIK SLOVENIJE – 16. obletnica državnosti naše rodne domovine Slovenije - nas je tudi v oddaljeni Avstraliji zbiral k slovesnim in prazničnim trenutkom, kakor lahko beremo tudi v teh Mislih. Seveda je bilo najbolj slovesno v parlamentu NSW v Sydneyu, kjer je pripravil sprejem častni generalni konzul g. Alfred Brežnik, tudi v spomin na 15. obletnico slovenskega konzulata v Sydneyu, prvega predstavništva mlade države Slovenije v Avstraliji. Nekaj dni za tem smo imeli v Melbournu obisk daljnih sorodnikov pokojnega patra Odila. Niso mogli verjeti, ko so ob obisku doma matere Romane videli praznično

okrašen dom v počastitev praznika Slovenije. Doma v Sloveniji pa praznovanje bojkotirata tako sedanji kot bivši predsednik... Da je vzdušje nesproščeno. Ja, kdo pa ga je leta in desetletja ustvarjal in diktiral? Molimo za zdravo pamet!

290-LETNICA KRONANJA milostne podobe Matere Božje in 100-letnica razglasitve bazilike na Sveti Gori pri Gorici – tako dragocene podobe, pri srcu še posebej vernim primorskim rojakom. Ta častitljiv jubilej so na Sveti Gori slovesno proslavili 17. junija letos. Kot zanimivost naj povem, da je bila izven meja Italije prva kronana trsatska Mati Božja (leta 1715), za njo svetogorska Mati Božja (6. junija 1717) in kot tretja čenstohovska Bogorodica (8. septembra 1717).

Naj Jezusova Mati bdi nad nami in posreduje za naš rod. **Brezjanska Marija Pomagaj v slovenskem narodnem Marijinem svetišču pa bo 1. septembra letos obhajala stoto obletnico kronanja.**

DUHOVNIŠKO POSVEČENJE je v Sloveniji že desetletja na praznik apostolov Petra in Pavla, 29.

junija. Na ta dan se slovenski duhovniki posebej zahvaljujemo in priporočamo Velikemu Duhovniku. Cerkev v Sloveniji ima letos 16 novomašnikov, en Slovenec je novomašnik na avstrijskem Koroškem in eden v Ameriki; novo mašo je imel v Lemontu, kjer je sedaj p. Metod Ogorevc. Letošnji praznik je bil v Melbournu še posebej slovesen, saj je bilo okrog oltarja, samo nekaj dni pred praznikom Cirila in Metoda, sedem župnikov iz Slovenije, ki so pred tem 17 dni spoznavali lepote Avstralije. Tako sem se lahko tudi jaz, p. Ciril, na ta dan zahvaljeval Bogu za dar, ne sam, ampak zares v duhovniškem zboru sobratov.

10. OBLETNICA SMRTI P. BAZILIJA, dušnega pastirja med Slovenci v Viktoriji, Južni Avstraliji in na Tasmaniji ter urednika in upravnika naše revije Misli bo 26. julija letos. Človek ne more verjeti, da je preteklo že deset let. S hvaležnostjo se spominjamo patra Bazilija, ki se je v življenju srečal z veliko množico svojih rojakov in jim bil še posebej na začetku izseljenskega življenja kot oče. Pa to je ostal vse do smrti. Preko strani Misli je mesec za mesecem od leta 1972, ko je prevzel uredništvo od p. Bernarda Ambrožiča, tudi na ta način »obiskoval« rojake po vsem kontinentu. Na zadnjo nedeljo v juliju, 29. julija 2007, se ga bomo spominjali pri sveti daritvi, ki jo bo daroval upokojeni melbournski nadškof dr. Thomas Francis Little DD KBE. Umetnik Lojze Jerič je ustvaril lep mozaik p. Bazilija, ki ga bo nadškof blagoslovil.

BLAGOSLOVLJENO naj bo ime Gospodovo; zdaj in vekomaj.

Vsem bralcem Misli topel pozdrav iz zimskega Melbournu. Bog živi!

p. Ciril

Poslovil se je nadškof in metropolit msgr. dr. Alojzij Šuštar

Cerkev v Sloveniji se je v času letošnjih duhovniških posvečenj in novih maš poslovila od upokojenega ljubljanskega nadškofa in metropolita Alojzija Šuštarja, ki ga je Bog poklical k sebi 29. junija 2007, na praznik apostolov Petra in Pavla. Umrli je v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano, potem ko je maševal, opravil molitve ter prebral berili in evangelij za naslednji dan. Zakrament poslednjega maziljenja mu je podelil direktor zavoda Roman Globokar.

Krsta z njegovim truplom je čez noč ležala v kapeli Zavoda sv. Stanislava, kjer je bival zadnjih deset let – od upokojitve naprej. Zatem so jo prepeljali v ljubljansko stolnico. V treh dneh se je od pokojnega nadškofa Šuštarja poslovilo več deset tisoč vernikov. Tudi pri pogrebni maši na Pogačarjevem trgu ob stolnici se je kljub nevihti zbrala velika množica vernikov. Ob somaševanju kardinalov, škofov in duhovnikov jo je daroval kardinal Franc Rode. Pogrebni obred pa je vodil ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran. Krsto s posmrtnimi ostanki nadškofa Alojzija Šuštarja so položili v kripto v kapeli Janeza Nepomuka v ljubljanski stolnici.

V dneh slovesa od nadškofa Alojzija Šuštarja je mnoge v Sloveniji pa tudi drugod po svetu najmočneje nagovoril zgled nadškofa, ki je bil poln vere, zaupanja v božjo previdnost in odprtosti za bližnjega. Odlikoval se je po delavnosti, vestnosti, natančnosti, jasnosti in preudarnosti. O njem veliko pove njegova oporoka:

“Iskreno se zahvaljujem Bogu, Božji Materi Mariji in vsem svojim zavetnikom za milost krščanske vere v katoliški Cerkvi in še posebej za duhovniški poklic. Zahvalim se vsem ljudem, posebno svojim staršem, bratom in sestram, sorodnikom, vzgojiteljem in učiteljem, prijateljem in sodelavcem in vsem, ki sem jih v življenju srečal. V Božjem imenu prosim odpuščenja vse, ki sem jih kdaj razžalil, jim kaj hudega storil, jim dal pohujšanje

ali jih kako drugače prizadel... Svojega naslednika, vse duhovnike, redovnike in redovnice kakor tudi vse vernike ljubljanske nadškofije in verne Slovence doma in po svetu še enkrat prosim, da storijo vse in si prizadevajo z vsemi svojimi močmi, da bi slovenski narod ohranil in poglobil katoliško vero, zvestobo Cerkvi in svojo narodno samobitnost in zavest.

Zaupam v Boga in njegovo neskončno usmiljenje in priprošnjo Božje Matere Marije.”

Tone Gorjup

Življenje in delo nadškofa dr. Šuštarja

Nadškof Šuštar se je rodil 14. novembra 1920 v vasi Grmada nad Trebnjem očetu Alojziju in materi Mariji, rojeni Kukuemberger kot prvi izmed desetih otrok. V tistem času je njegova rojstna vas sodila v župnijo Dobrnič. Krščen je bil v isti župniji kakor pred 123 leti svetniški kandidat, škof Friderik Baraga. Ko je v Trebnjem končal pet razredov ljudske šole, so ga starši zaradi izredne nadarjenosti in pridnosti poslali v Škofove zavode v Šentvid nad Ljubljano. Ta ustanova je pomembno zaznamovala njegovo življenjsko pot, saj je tam preživel kar osem let. Leta 1940 je maturiral z odliko.

Po maturi je vstopil v ljubljansko bogoslovno semenišče in na Teološki fakulteti končal prvi letnik filozofskega študija. Jeseni leta 1941 ga je ljubljanski škof, dr. Gregorij Rožman poslal v Rim v znani zavod Germanik, kjer je na bližnji papeški univerzi Gregoriani končal filozofske in teološke študije. Dne 27. oktobra 1946 je bil v Rimu posvečen v duhovnika in na praznik vseh svetih (1. novembra 1946) je tam daroval novo mašo. Po dosegu licenciata iz filozofije in doktorata iz teologije je zaradi tuberkuloze s pomočjo prijateljev in dobrotnikov odšel na zdravljenje v Švico. V službo ga je sprejel škof v starodavnem mestu Chur. Najprej ga je nastavil za kaplana v znanem letoviškem kraju St. Moritz (1949–1951), nato pa

je dobil mesto profesorja filozofije in verouka na liceju Maria Hilf v Schwyzu (1951–1963). Leta 1963 so ga povabili v Chur, kjer je začel jeseni bogoslovcem predavati moralno teologijo. V letu 1968 je postal rektor nove Visoke bogoslovne šole v Churu, istega leta pa ga je škof Johannes Vonderach imenoval za škofovega vikarja.

iščem Božjo voljo, tako iz evangelija in nauka Cerkve kakor iz znamenj časa in potreb ljudi ... Spolnjevati Božjo voljo mi torej pomeni, da si bom z vsemi močmi prizadeval za resnico, pravičnost, mir in ljubezen, svobodo in srečo, kakor nas uči naš Gospod Jezus Kristus v svoji velikonočni skrivnosti križa, vstajenja in novega življenja.«

V času bivanja v Švici je sprejemal vedno odgovornejše službe. Predaval je tako na bogoslovni šoli kot tudi na različnih tečajih za laike v Zürichu, Baslu in drugod po svetu: v Nemčiji, Avstriji, Italiji in Franciji. Poleg profesure je bil tudi referent za tisk pri Švicarski škofovski konferenci, predsednik Duhovniškega sveta za škofijo Chur, predsednik uredniškega odbora tednika Kirchenzeitung. Bil je tudi promotor sinode v Churu in skupne švicarske sinode leta 1972. Od 1971 do 1976 je opravljal pomembno službo stalnega tajnika Sveta evropskih škofovskih konferenc (CCEE) s sedežem v St. Gallnu.

Leta 1977 se je vrnil v domovino. Dne 23. februarja 1980 je bil imenovan za ljubljanskega nadškofa in metropolita, 13. aprila 1980 pa je v ljubljanski stolnici sv. Nikolaja prejel škofovsko posvečenje. Nadškof Šuštar je 13. aprila 2005 obhajal 25. obletnico škofovskega posvečenja, 27. oktobra 2006 pa biserno sv. mašo oziroma 60. obletnico duhovniškega posvečenja.

Njegovo škofovsko geslo je bilo Božjo voljo spolnjevati. Na dan škofovskega posvečenja pred 27 leti je v zahvali po sv. maši z izbranimi besedami povedal, kaj mu pomeni škofovsko posvečenje in hkrati nakazal svoj program. Med drugim je rekel: »Škofovsko posvečenje je vidno zakramentalno znamenje in potrditev za služenje Bogu in ljudem, za oznanjevanje evangelija in za življenjsko pričevanje. Božjo voljo spolnjevati mi bo geslo in edino veljavno merilo za vse moje vodstveno in pastoralno služenje v Cerkvi, za vse prizadevanje in delo za človeka ter za vse odnose do družbe in sveta. To pomeni zame odločenost in pripravljenost, da iskreno in skupaj z vsemi, ki so dobre volje in hočejo pomagati človeku,

V sedemnajstih letih škofovske službe se je na njegovo pobudo in prizadevanje marsikaj spremenilo tako v Cerkvi na Slovenskem kot v naši družbi. Razmere v Sloveniji so bile v letih njegove škofovske službe zahtevne: začel je v času totalitarnega sistema in spremljal počasen prehod v demokracijo. Stalno si je prizadeval, da bi bila Cerkev navzoča tudi v javnem življenju. Znani so njegovi napor, da bi bil božič dela prost dan, da bi po domovih za starejše in v bolnišnicah ter v zaporih imeli možnost duhovne oskrbe. Pri tem je oral ledino, saj je te ustanove osebno tudi prvič obiskal in tam daroval sv. maše.

Iz izkušenj, ki si jih je pridobil v tujini, je dajal smernice za pastoralno delo v Cerkvi na Slovenskem in še posebej v ljubljanski nadškofiji. Med drugim je dal pobudo za pastoralni občni zbor ljubljanske nadškofije, čemur sta s svojimi zbori sledili tudi mariborska in koprška škofija; to je bila priprava na slovensko sinodo (plenarni zbor), ki jo je leta 1997 napovedal njegov naslednik, ljubljanski nadškof in metropolit, msgr. dr. Franc Rode.

Ob birmah in drugih slovesnostih je obiskal večino župnij v nadškofiji. V času njegove škofovske službe smo maja leta 1996 doživeli prvi obisk papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji. Na njegovo pobudo je bila 20. junija 1983 v okviru Jugoslovanske škofovske konference ustanovljena Slovenska pokrajinska škofovska konferenca, ki je 20. februarja 1993 nadaljevala delo v samostojni Slovenski škofovski konferenci (SŠK). Bil je član različnih mednarodnih komisij, svetov in odborov, večkrat pa jih je tudi sam vodil.

Znana so bila njegova prizadevanja pri osamosvajanju Slovenije, k čemur so veliko prispevala poznanstva v tujini, ki so se stkala v

času, ko je bil v Švici in ko je deloval kot tajnik Sveta evropskih škofovskih konferenc. Obdobje od leta 1990 naprej je bilo zelo razgibano. V tem času je prišlo do plebiscita, razglašena je bila samostojna Republika Slovenija, zgodila se je desetdnevna vojna, prišlo pa je tudi do mednarodnega priznanja naše samostojnosti. Nadškof Šuštar se je ves čas dejavno vključeval v to dogajanje, še posebej v vojni za Slovenijo. Tedaj je bilo v tujino poslanih veliko sporočil (faksov), sprejemal pa je tudi različne tuje delegacije. Uporabljal je osebna (mednarodna) poznanstva, da bi tako pripomogel k čimprejšnjemu končanju vojne. Nadškofova državotvorna dejanja so bila izrednega pomena za nastajanje samostojne države Slovenije in za oblikovanje njene identitete.

V samostojni demokratični Sloveniji se je več dogodkov odvijalo po nepredvidljivi poti: neuresničevanje zakonov (npr. denacionalizacija), brezploдни pogovori v Krovni komisiji, ki so jo sestavljali predstavniki države in Katoliške Cerkve, problem šolstva, prenehanje izhajanja alternativnega dnevnika Slovenec. Vse to je dokaz, da smo bili tedaj še daleč od prave demokracije in da se velika večina politične elite ni hotela sprijazniti s tem, da je tudi Cerkev subjekt slovenske družbene stvarnosti. Nadškof Šuštar je bil kot človek, ki je dolga leta živel v urejeni moderni demokraciji, vedno človek dialoga. Veliko je dal na dano besedo, zato je bilo zanj še veliko težje, da so se vprašanja o odnosih med Cerkvijo in državo počasi in z malo volje ter pripravljenosti tudi dejansko reševala.

Nadškof Šuštar je veliko storil za promocijo Slovenije tudi kot predavatelj in udeleženec na različnih mednarodnih srečanjih. Bil je globoko duhoven človek, mož močne vere in zaupanja. Velik je bil v vdanem prenašanju trpljenja. Bil je zelo delaven, discipliniran in natančen. Zavedal se je, da je težave mogoče reševati samo s pogovorom. Pri tem je bil jassen in odločen. Širina in odprtost za vse dobro sta bili značilnosti njegovega značaja, ki sta mu pomagali navezovati stike in graditi mostove med različnimi ljudmi in skupinami. Večkrat je poudarjal, da je optimistični realista.

Bil je preprost in potrpežljiv. Hvaležen je bil za vsako pozornost. Zase je bil skromen, do drugih pa velikodušen in darežljiv. Njegova osebnost se je odlikovala po spoštovanju in pozornosti do

vsakega človeka, po dobrohotnosti in razumevanju ter strpnosti. Posebno čuteč je bil do bolnikov in invalidov ter starejših ljudi in do vseh kakor koli trpečih. »Bog nas ima rad, ker nam ga je dal in ga obdaril s tolikimi talenti,« je ob škofovskem posvečenju zapisal pokojni ljubljanski pomožni škof, dr. Stanislav Lenič (1911–1991). Bogu smo hvaležni za vse, kar nam je z njim in po njem podaril.

**dr. Andrej Saje, tiskovni predstavnik
Slovenske škofovske konference**

Izjava kardinala Franca Rodeta ob smrti nadškofa Šuštarja

Ob smrti g. nadškofa Šuštarja čutimo, da je od nas odšel srčno dober človek, zvesti pastir Božjega ljudstva in zaveden Slovenec z jasnimi občutjem odgovornosti do naroda in države.

Dr. Šuštar je od svoje rodne Dolenjske ponesele svet tisto milino in skromnost, ki sta osvajala srca v Švici, kjer je živel desetletja, in širše v Evropo, kjer je deloval kot tajnik Sveta evropskih škofovskih konferenc.

V Sloveniji, kamor se je vrnil po 35. letih bivanja v tujini, se je kot ljubljanski nadškof izkazal kot odločen zagovornik krščanske in nacionalne zavesti. Ko se je po padcu komunizma ponudila zgodovinska priložnost, da se slovenski narod osamosvoji, je dr. Šuštar to priložnost vzel kot svoj življenjski izziv in kot edini Slovenec s trdnimi mednarodnimi zvezami omogočil našim politikom dostop do širših evropskih forumov, kar je privedlo do naše samostojnosti.

Ob neizpodbitni in splošno priznani vlogi nadškofa Šuštarja pri zaustavitvi desetdnevne vojne in mednarodnem priznanju Slovenije bi bilo kratkovidno in škodljivo za prihodnost naroda in države misliti, da bomo močnejši in uspešnejši, če oslabimo ali povsem zatremo vpliv katoliške Cerkve na Slovenskem.

Osebnost pa se moram nadškofu Šuštarju ob njegovi smrti zahvaliti za besede spodbude in prijateljsko podporo, ki mi jo je v osebnih pogovorih in pismih vselej ponudil ob medijskih napadih in me bodril, naj pokončno in pogumno stojim v obrambi Cerkve in temeljnih vrednot slovenskega naroda.

kardinal dr. Franc Rode

Spomin, ki ni zbledel

Dragega nadškofa in metropolita dr. Alojzija Šuštarja ohranja v hvaležnem spominu tudi slovenska srenja v Avstraliji, ki jo je obiskal leta 1983. Tedaj polna elana in mladostnega ustvarjanja se je z njim veselila skupnih slovesnih obhajanj evharistije, zakramenta svete birme v Sydneyu, Melbournu in Adelaidi, blagoslova nove dvorane v Merrylandsu, na Triglavu v St. John's Parku ter na Jadranu v Melbournu, kronanja podobe Marije Pomagaj v Kew. Še posebej slovesna je bila nedelja, 13. februarja 1983, ko je nadškof v Adelaidi blagoslovil novo cerkev Svete Družine, tretje slovensko svetišče v Avstraliji. Bilo je to pred 24 leti. Skoraj četrto stoletje je v življenju izseljenske skupnosti že velika doba. Nadškof je tedaj obiskal tako rekoč vse kraje, kjer je bil slovenski življelj: Sydney, Wollongong, Newcastle, Brisbane, Canberra, Albury-Wodonga, Melbourne-Kew, St. Albans, Geelong, Morwell, poletel je na Tasmanijo v Hobart, nato iz Melbournu po cesti v Adelaido, Berri ter z letalom v glavno mesto Zahodne Avstralije, Perth in na pepelnico leta 1983 nazaj do Sydneya in od tam proti Sloveniji.

»Med nami je bil...« je v uvodniku Misli, januar-februar 1983, zapisal pater Bazilij, ki ga ni več med nami že tudi deset let: »Nadškofu in metropolitu dr. Alojziju Šuštarju se avstralski Slovenci iz srca zahvaljujemo, da je kljub obilnemu delu prišel med nas. Na sleherno srečanje z njim bomo ohranili najlepše spomine in Bog daj, da bi obisk pustil med nami tudi obilico plodnega sadnega semena, ki naj v teku časa požene zaželjene sadove.«

Naj nam nadškofove besede ob njegovem tedanjem slovesu spregovore tudi v ta naš čas; so sedaj prav tako aktualne, kot so bile tedaj (še zanimivost: tedaj sem prepisoval njegov rokopis, sedaj so mi v pomoč Misli):

»Prosim vas, ohranite, utrdite in poživite dragoceno dediščino, ki ste jo prinesli s seboj: močno in živo vero ter trdno zaupanje v Boga, povezanost s Cerkvijo, molitev, prejemanje zakramentov in obisk nedeljske maše, poštenost v življenju, dobroto, zvestobo, prijateljstvo in pravo krščansko ljubezen med seboj; in globoko zakoreninjenost v slovenskem narodu, kulturi in ljubezni do rodne domovine in materinega jezika. Bogu sem hvaležen, da ste dosegli tako lepe uspehe v življenju in si zgradili nov dom v daljnem svetu. Tako ste si ustvarili košček domovine v Avstraliji in prosim vas, pomagajte si med seboj in sodelujte z vso iskrenostjo, odprtostjo, poštenostjo in zvestobo, da bi ta slovenski in krščanski življelj ohranili in ga utrdili. Božji blagoslov naj spremlja vas in vaše družine, posebno tudi vaše otroke! Marija Pomagaj naj vas varuje in prosi za vas!«

Dragi gospod nadškof Alojzij, hvala za vsa srečanja »Tu doli« in »Tam pri Mariji Pomagaj«.

Počivajte v miru Božjem!

p. Ciril

V Canberri smo se poslovili od starosta slovenske skupnosti

V torek, 17. julija 2007, smo po sv. maši v katoliški cerkvi v Narrabundi položili k večnemu počitku na pokopališču v Gangahlinu 93-letnega FRANCA ERPIČA, najstarejšega Slovenca v Canberri. Franc je sledil svoji pokojni ženi Francki, ki ga je zapustila že pred desetimi leti in svojima sinovoma Janezu in Tomažu ter hčerki Ani. Zapustil je pa še hčerke Vido, Barbaro in Alenko ter sina Franca in vrsto drugih sorodnikov. Kot so zapisali, je bil mož, oče, brat, svak, stric, stari oče in prastari oče. Nadvse je ljubil družino, predvsem še otroke. Naj mu bo avstralska zemlja lahka, Vsemogočni pa naj mu bo milostljiv sodnik in dober plačnik. Umril je 09.07.2007 na svojem domu v Canberri.

Franc Erpič je bil rojen 5. marca 1914 v Šmihelu na Dolenjskem. V svojih mladostnih letih je bil poštni uradnik najprej na Dolenjskem, vojna pa ga je dohitela v Kranju na Gorenjskem. Ker v svetovni vojni nihče ni smel stati ob strani, se je pridružil domobrancem na Gorenjskem. Domobrancev na Gorenjskem ni bilo veliko, saj so bili fantje v glavnem mobilizirani v nemško vojsko. Franc je postal polkovnik pri gorenjskih domobrancih in je v svojih spominih povedal nešteto anekdot, predvsem pa je bil močno prepričan v svoje ideale, katere je zvesto in hrabro branil. Bil je veren človek in je verjetno prav zato hotel obvarovati Slovenijo nevernega komunizma. Z izredno srečo se je v letu 1945 uspešno izmuznil vračanju domobrancev v domovino in tragični usodi v eni od kraških jam. Partizani so ga ujeli, a jim je uspel pobegniti. Mislim, da je bil edini v Avstraliji, ki je zdaj že nekaj zaporednih let pred ANZAC spomenikom po avstralski proslavi svojim soborcem položil venec cvetja. Franc je nadvse ljubil Slovenijo. Njegov sin, ki živi v Sloveniji, je dejal, da je sicer zapustil domovino, nikdar pa ni zapustil Slovenije, ker je vedno bila v njegovem srcu. In hčerka je rekla pri slovesu: Lahko je vzeti človeka iz Slovenije, nikdar pa se ne more odstraniti Slovenije iz človeka.

Ko je prišel v Avstralijo, se je pridružil mnogim rojakom v Snowy Mountains, kjer je več let delal kot geometer. Po nekaj letih sta s Francko Arhar ustvarila dom v Talbingu, kjer je družina hitro odrasčala. Okrog leta 1972 so se preselili v Canberro, kjer so mladi nadaljevali s študijem in pričeli ustvarjati svoje družine. Sin Tomaž je še kot samec tragično utonil v reki Murrumbidgee blizu Canberre.

Franc je bil izredno delaven človek. Poleg svojega vrta je skrbel za vrtove mnogih, doma pa je posadil sadno drevje in zelenjavo na vsakem najmanjšem koščku vrta, pred in za hišo. Njegova specialiteta so bili domači likerji, prav gotovo pa tudi domače žganje, ki je nastalo iz domačega sadja. Mnogi ga bodo pogrešali prav zaradi tega. Njegov 'beetle' (Volkswagen) smo zadnje čase pogrešali na nekaterih slovenskih srečanjih, zdaj bomo pogrešali tudi Franca. Bog mu daj večni mir in pokoj.

Cvetko Falež, Canberra ACT

Izpod Triglava

Tone Gorjup

KOČEVSKI ROG. Na grobišču pod Krenom je bila 3. junija, na nedeljo Sv. Trojice, že 17. obletna maša za pobite domobrance in druge žrtve revolucionarnega nasilja. Ker to območje od lani spada v novo novomeško škofijo, je slovesnost vodil tamkajšnji škof Andrej Glavan. V pridigi je spomnil na krvave dogodke, ki so se odvijali leta 1945 v teh krajih in drugod po Sloveniji, na desetletja molka in strahu ter na prvo pravno slovesnost leta 1990. Nadaljeval je z evangeljskim vidikom krivde in odpuščanja. Zatem je povabil k molitvi, da bi zmogli vsak dan znova odpuščati in si prizadevati za spravo in delati za mir med nami, v našem narodu in povsod po svetu. Za primer je postavil duhovne očete združene Evrope, ki so premagali medsebojno sovraštvo, znali seči v roke, si odpustili in podpisali v Rimski pogodbi, da želijo graditi skupni evropski dom. Zato naj bi si po škofovih besedah prizadevali tudi mi. "Žal pa pri nas moramo poslušati in ugotavljati velikokrat nasprotno. Nikjer v Evropi ni toliko proslav in obujanja medvojnih dogodkov kot pri nas. Samo po sebi ne bi bilo to nič narobe. Najhuje je to, da se to stalno zlorablja za razdvajanje in prenašanje sovraštva na vnuke in pravnuke. Hvala Bogu, da imamo tudi že svetle zglede. Poznamo številne primere, da so bili očetje nasprotniki, sinovi pa danes v medsebojnem spoštovanju lepo sodelujejo in delajo za dobro naše domovine..." Maši je sledila spominska slovesnost, na kateri je med drugim spregovoril predsednik Nove slovenske zaveze Anton Drobnič. Izpostavil je nekatere pomembne dosežke mlade države v času od prvega pravnega srečanja, vzporedno s tem pa je obsodil nedopustno in neustavno izločevanje žrtev revolucionarnega nasilja iz zakonodaje s področja poprave krivic.

BLAGOSLOVITEV OPATA JANEZA NOVAKA. V stiški baziliki Žalostne Matere Božje je bila prvo nedeljo v juliju zunanja slovesnost ob prevzemu opatovske službe. Pater Janez Novak, ki je bil 27. aprila izvoljen za 57. predstojnika cistercijanov v Stični, je med sveto mašo sprejel opatovski blagoslov. Slovesnost je vodil opatov sošolec ljubljanski nadškof Alojz Uran. Pridigi je sledil starodavni obred, ki nekoliko spominja na škofovsko posvečenje. Začel se je z izpraševanjem in nadaljeval s petimi litanijami vseh svetnikov. Zatem je nadškof Alojz Uran opatu Janezu izročil pravila sv. Benedikta, blagoslovil je opatovski prstan in mu ga izročil tem mu podelil še druga zunanja znamenja te službe: naprsni križ, mitro in pastirsko palico. Opat Janez Novak je nasledil opata Antona Nadraha, ki je to službo opravljal 27 let; v skladu s pravili reda je zaradi starosti to mesto prepustil drugim.

14. TABOR SLOVENCEV PO SVETU. Zadnjo soboto v juniju je v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano potekal 14. Tabor Slovencev po svetu. Pripravilo ga je izseljensko društvo Slovenija v svetu. Začel se je s sveto mašo, ki jo je daroval škof Peter Štumpf, pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za duhovno oskrbo rojakov po svetu. V nagovoru je med drugim opozoril na zgodovinsko izkušnjo zamejstva, zdomstva in izseljenstva, ki kaže, da tako posamezniki kot narod lahko preživimo le, če smo povezani in solidarni drug z drugim. Rojaki so se pri maši spomnili tudi dan pred tem umrlega nadškofa Alojzija Šuštarja, ki je že v prvih letih vodenja ljubljanske nadškofije obiskal Slovence na vseh celinah. Sledila je okrogla miza na temo Naš domači kraj - povezovalac Slovencev doma in po svetu. Organizator srečanja je z njo želel spodbuditi Slovence po svetu in njihove svojce v domovini, da bi obnovili medsebojne vezi na ravni krajev, župnij oziroma občin, iz katerih izhajajo. Sodelujoči na okrogli mizi so predstavili dosedanje izkušnje in predloge s tega področja. Kulturni program so oblikovali letošnji maturantje iz Argentine. V sklopu tabora so že večer pred tem odprli razstavo petnajstih izseljenskih slikarjev 20. stoletja.

PRESEDNIŠKE VOLITVE 2007.

Datum predsedniških volitev še ni določen; najverjetneje bodo potekale v mesecu oktobru, zadnji možni datum pa je 11. november. Dosedanji predsednik države Janez Drnovšek je že večkrat povedal, da ne bo znova kandidiral. Najresnejši kandidat je Lojze Peterle, evropski poslanec in predsednik prve slovenske vlade, ki je kandidaturo s podporo volivcev napovedal že novembra lani. V minulih mesecih in tednih so njegovo kandidaturo podprle tudi pomladne stranke: Nova Slovenija, iz katere prihaja, Slovenska demokratska stranka in Slovenska ljudska stranka. Prepričane so, da je Peterle pravi človek za ta čas, je izkušen politik, ki ima podobo tako doma na Slovenskem, kot v Evropi in tujini nasploh. Peterle glede svojega programa pravi, da je njegovo izhodišče slovenska ustava, zlasti njeni prvi členi, ki govorijo, da je Slovenija demokracija, socialna in pravna država. Namerava pa biti pozoren tudi na slovenske državljane, ki živijo izven Slovenije. Poleg nekaterih manj znanih kandidatov bo v predsedniško tekmo znova vstopil Zmago Jelinčič, ki si s tem pripravlja izhodišče za državnozborske volitve. Nesojeni predsedniški kandidat levice, Borut Pahor, je sredi junija po nareku mentorjev odstopil od svoje namere in naj bi poskušal prevzeti oblast na parlamentarnih volitvah. Tako je levica naenkrat ostala brez primerne kandidata,

ki bi bil enakovreden Lojzetu Peterletu. Pahorjeva stranka je za kandidaturo pridobila nekdanjega pomočnika generalnega sekretarja Združenih narodov Danila Türka. Podpore mu napoveduje tudi stranka upokojencev. V vlogi predsedniškega kandidata, ki pa še ni dal pristanka, je tudi prejšnji guverner Banke Slovenije Mitja Gaspari. Njega podpira stranka LDS, ki je nedavno tega dobila novo predsednico, v slovenskem političnem prostoru povsem neznano Katarino Kresal. Društvo Zares, ki so ga oblikovali nekateri poslanci po izstopu iz LDS, glede podpore niha med obema kandidatoma. Ker se bo uradna volilna kampanja začela v začetku septembra, je še nekaj časa za razmišljanje, a ne prav veliko.

LETALIŠČE JOŽETA PUČNIKA.

Slovenija se pripravlja na vstop v tako imenovano "schengensko" območje. To pomeni, da bo konec leta državna meja s Hrvaško postala tudi uradna zunanja meja Evropske zveze, obenem ne bo več kontrol na mejah z Italijo, Avstrijo in Madžarsko. Marca prihodnje leto bo vlogo takšnega mednarodnega mejnega prehoda prevzelo tudi letališče na Brniku, ki ga je vlada sredi junija preimenovala v Letališče Jožeta Pučnika Ljubljana. S tem se je oddolžila pobudniku Demosa, ki je v marsičem prispeval k temu, da imamo danes samostojno državo. V skladu z evropskimi zahtevami, so na letališču v zadnjem letu povečali terminal in tako dobili precej več prostora za potnike, urejen pa je tudi prostor za vkrcavanje s štirimi premičnim mostovi. Tako zdaj letala lahko parkirajo tik ob letališki zgradbi. Prenovljeni del so odprli v začetku julija. Letališče Jožeta Pučnika pa bo doživelo še vrsto novosti. Prihodnje leto bodo začeli graditi novo, kar petkrat večjo letališko zgradbo, ki bo omogočala kasnejše dozidave. Poleg naj bi zraslo letališko mesto s hoteli, kongresnim centrom in še čem. Mimo letališča pa naj bi speljali tudi železniško progoo...

SVET ZA SLOVENCE PO SVETU.

V Ljubljani se je 3. julija 2007 prvič sestal Svet za Slovence po svetu. To je posvetovalno telo pri predsedniku vlade, ki ga predvideva lani sprejeti zakon

o odnosu Slovenije do rojakov. Člani sveta so predsednik vlade Janez Janša, zunanji minister Dimitrij Rupel, finančni minister Andrej Bajuk, minister za šolstvo Milan Zver, sekretar vladnega urada za Slovence po svetu Zorko Pelikan in predsednik istoimenske komisije v državnem zboru Janez Kramberger. Izseljence so tokrat predstavljali: Stane Kranjc iz Kanade, Tone Mizerit in Andrej Fink iz Argentine, Martin Črnugelj iz Braziliije, Ivan Kamin in Milan Ribič iz ZDA, Marija Grbič iz Bosne in Hercegovine, Milan Breberi iz Srbije, Jože Zdravič iz Francije, Janez Pucelj iz Nemčije, Peter Mandelj in Florjan Auser iz Avstralije ter Urška Kupec s Kitajske. Svet bo skrbel za redne stike in reševanje odprtih vprašanj med vlado in rojaki po svetu. Na tokratni seji so njegovi člani največ pozornosti namenili ohranjanju slovenske kulture in jezika, še posebej med mladimi, reševanju problemov pri pridobivanju državljanstva in vračanju v Slovenijo. Pripravili so tudi osnutek delovnega programa Sveta za Slovence po svetu.

VSESLOVENSKO SREČANJE V DRŽAVNEM ZBORU REPUBLIKE SLOVENIJE.

V državnem zboru je 5. julija potekalo sedmo vseslovensko srečanje. Na njem so se zbrali Slovenci iz domovine, zamejstva, zdomstva in izseljenstva. Po uvodnem delu srečanja so v dveh skupinah razpravljali o Slovencih v zamejstvu in po svetu kot delu slovenskega naroda. Udeleženci z vseh koncev sveta so predstavili svoje pobude, predloge in vprašanja, ki zadevajo najrazličnejše oblike povezovanja med matično domovino in rojaki po svetu. Srečanje so sklenili s plenarnim zasedanjem. Zamejci so opozorili na uveljavljanje slovenskega jezika, gospodarsko sodelovanje in informiranje slovenske javnosti o manjšinah. Rojaki iz sveta pa so se zavzeli za izseljenske poslance v državnem zboru. Izrazili so željo, da bi skrb za izseljence v svoj redni program vključile tudi občine in krajevne organizacije. Pričakujejo še, da bi za pridobitev državljanstva ne bilo več starostne omejitve, da bi se pospešilo vračanje Slovencev iz sveta v domovino in da se preveri pravilnost sestavljanja volilnih imenikov za rojake po svetu.

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8121 3869
Fax.: 08 8346 2903
Email: tretjakj@gmail.com

NAJPREJ nekaj dogodkov meseca maja in junija.

Na drugo nedeljo v maju, ki je ves posvečen Mariji, smo obhajali materinski dan. Pri sveti maši smo molili za mame, ki so že v večnosti in so nam posredovale življenje, vero in lepo krščansko vzgojo. Tistih, ki so še med nami, pa smo spomnili s hvaležnostjo za vse, kar storijo za družine in našo skupnost. Po sveti maši je bil kratek kulturni program, ki ga je pripravila gospa Stanka Sintič s sodelavci. Ob koncu programa pa smo poklonili šopek materi leta naše slovenske skupnosti, naši požrtvovalni MARIJI VUZEM.

VUZMOVI so stebri naše skupnosti. Marsikaj bi bilo zapuščeno in zanemarjeno (vrt, okolica cerkve in pa tudi patrovo perilo ne bi bilo tako lepo zlikano in urejeno). Koliko dobrega storita Marija in njen mož Jože, je težko opisati. Koliko prevoženih kilometrov (ne živita blizu cerkve, 25 km stran), vsak teden prevozita to pot vsaj dvakrat, če je potrebno, sta še večkrat na teden pri cerkvi in samoiniciativno pomagata. Marija redno vsak teden vpraša za perilo, da ga zlika, če je potrebno, prideta počistiti hišo. Ko smo pred par leti obnavljali hišo, sta pred tem imela načrtovan dopust, pa sta ga odpovedala samo zato, da sta lahko pomagala. Zato sem hvaležen slovenski provinci svetega Križa, da ju je posinovila pred šestimi leti in s tem pokazala hvaležnost za njuno nesebično pomoč v imenu duhovnikov, ki delujemo v Avstraliji. Ko sem bil na počitnicah v Sloveniji, sta z veliko požrtvovalnostjo skoraj vsak dan prihajal in nudila pomoč patroma, ki sta me izmenično nadomeščala. Sedaj z velikim ponosom gledata, ko njuna vnuka Andrew in Nicholas ministrirata. Kljub rahlemu zdravju pa Marija vedno vidi, kaj je še potrebno postoriti. Ob obiskih duhovnikov Marija vedno speče pravo okusno štajersko gibanico. Za srečanja z upokojenci je vedno v kuhinji in rada prinese pecivo, da se po Marijini dobrosrčnosti vsi posladkamo. Našo cerkev že kar nekaj let krasi cvetje z vrta Marije in Jožeta; vsako soboto ali petek pripeljeta cvetje, ki krasi cerkev svete Družine. Še in še bi lahko našteval, kaj vse postorita za našo skupnost, nekateri tega niti ne opazijo ali pa hote nočejo opaziti, vendar meni kot duhovniku ti kamenčki mozaika naše skupnosti niso nikoli prikriti.

Zato je bil šopek cvetja znamenje hvaležnosti in priznanja. Gospa Marija, Bog naj Vam stotero povrne!

Drugo nedeljo v mesecu juniju je bila zunanja slovesnost svetega Rešnjega Telesa.

Po maši je bila telovska procesija. Tri oltarje (Notranjska, Dolenjska, Koroška in v cerkvi Štajerska) so postavili Tone Jesenko Anica Zupančič, Marija in Jože Vuzem. Vreme je ves teden nagajalo, tako da smo bili v dvomih, če bo sploh lahko procesija. Pa je v nedeljsko jutro zažarelo v vsej jesenski lepoti in ob lepem obisku in sodelovanju (napovedovalka Rosemary Poklar) in pevski zbor, ki je vso slovesnost telovske procesije s petjem povzdignil - bilo je lepo čutiti Božji blagoslov, ki se je razlival na našo skupnost in okolico ter molitev za potrebe vsega sveta. V prejšnji številki Misli sem poročal, da smo obirali oljke. Olja in sadov ne bi bilo, če ne bi bila drevesa lepo oskrbovana, obrezana in pognojena, Za obrezovanje dreves sta poskrbela Marija in Jože Vuzem - njun zet Philip Rushton je drevesa obrezal. Vse obrezane veje so pridne roke in stroj zmleli. Po končanem delu pa je Bog poslal iz neba zaželeni blagoslov - dež.

Vsem, ki se niste utrudili in vedno radi pridete pomagat, Bog povrni za vaše delo!

Na praznik apostolov Petra in Pavla smo imeli po nedeljskem urniku sveto mašo. V molitvi smo se posebej spomnili naši slovenskih novomašnikov in molili za njihovo zvestobo Bogu, za vztrajnost ter predanost ljudstvu, ki jim bo zaupano. Po sveti maši je bilo srečanje

upokojencev. V dvoranici smo pričeli z družabno igro tombolo. Nato je bilo kosilo; nihče ni ostal lačen, vsi prisotni so bili pogoščeni z domačimi ocvirki in odličnim štrudlom - oboje je poklonila gospa Ana Likar. Popoldne pa smo še obhajali god PAVLE ČELIGOJ (pravi, da ona praznuje god popoldne). Lepo je bilo. Hvala vsem in vsakemu posebej, kar ste doprinesli za lep in doživet dan!

Ko pišem to skromno poročilo iz našega verskega središča svete Družine, bi se rad še posebej zahvalil gospodu FRANCIJU ŠVIRTU za nesebično pomoč, ki mi jo nudi. Franci je inženir in je pri računalniku pravi strokovnjak. Ko sem pred časom imel težave s pošiljanjem članka za Misli, sem ga poklical in poprosil za pomoč. Brez vsakega obotavljanja je takoj prišel (kljub temu, da ima veliko družino - pet otrok, kmetijo z oljčnim nasadom in še zaposlitev). Predlagal mi je, kaj bi lahko napravil za udobno in strokovno delo pri računalniku. Vzpostavil je internetno povezavo s serverjem Bigpond in Netphone telefon. To je bil samo začetek. Znanje, ki sta mi ga posredovala John in Alenčica Read (hčerka + dr. Stanislava Franka), mi je bilo v veliko pomoč pri pisanju oznanil in pošiljanju člankov. Franci se kot strokovnjak na računalniku ni zadovoljiv z mojim znanjem, hoče, da malo napredujem. Pri tem pa pride kar nič kolikokrat do težav, vendar Franci je vedno pri roki, kadarkoli ga prosim za pomoč, ko sam ne znam iz težav, ki nastanejo pri računalniku. Naša nedeljska Oznanila so popolnoma v novi obliki na notranjih straneh, vse po zaslugi Francija. In kadarkoli pride, ga pred hišo čakata moja zvesta čuvaja Haidi in Jimi. Jimi je zaljubljen vanj in dobresedno se ne more umiriti, ko ga zagleda. Nekaj posebnega čuti in je igriv kot otrok. Žival čuti, kakšen je človek in njegov odnos do narave. Ko sem se pred kratkim pogovarjal z urednikom Misli, p. Cirilom, ki iz je doma z Dolenjske, Franci pa iz Bele Krajine, mi je povedal: »V Črnomlju je bil za župnika v

času Francijeve mladosti sedanji kanonik v Ljubljani gospod Vinko Vegelj. Ne more prehvaliti Francija, kako je bil povezan s Cerkvijo, kako je rad pomagal. Dejal je: Če je kdo imel duhovniški poklic, je bil to Franci.« Vendar danes so še kako potrebni dobri, skrbni in odgovorni družinski možje in očetje. Te vrline se razodevajo v Franciju. Franci, Bog Ti povrni za Tvojo nesebično in zastonjsko pomoč, ki jo nudiš meni osebno in naši verski skupnosti svete Družine!

KAJ BO NOVEGA v našem verskem središču? Na praznik Marijinih staršev, sv. Ane in Joahima, bo srečanje za upokojence. Ob 10. uri bo sveta maša,

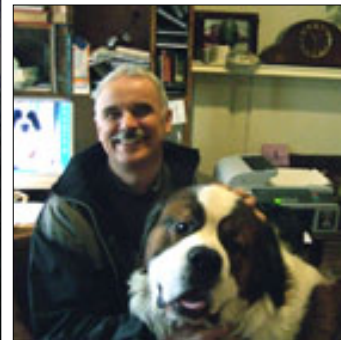
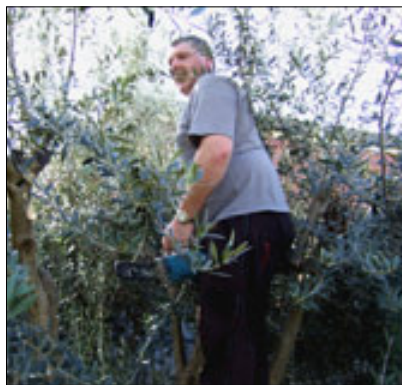
po maši bodo v dvoranici družabne igre in kosilo. Vsi ste lepo vabljeni. Srečanja so namenjena vam, dragi rojaki, da bi nekaj prijetnih uric preživeli skupaj v prijazni in topli dvoranici in vsaj za nekaj ur pozabili na križ, ki ga nosite vsak dan. Če kdo nima prevoza, naj pravočasno pove; poskrbljeno bo tudi za vaš prevoz. In ne pozabite s seboj prinesiti veliko dobre volje, za vse drugo bo poskrbljeno!

V mesecu avgustu bo srečanje upokojencev na praznik Marijinega vnebovzvetja, v sredo, 15. avgusta 2007. Ob 10. uri bo praznična maša, po sveti maši litanije in posvetitev Mariji, nato se bomo preselili v dvoranico k družabnim igram in kosilu. Vse vabim na praznovanje! Prvo nedeljo v septembru je praznik naših očetov. Pri sveti maši se bomo v molitvi spomnili naših pokojnih očetov in s hvaležnostjo vseh živih. Po maši bo kratek kulturni program, v dvoranici bo poskrbljeno za prigrizek. Lepo vabljeni!

POKOJNI: 8. junija 2007 je v Queen Elizabeth bolnišnici umrl **FRANC VIČIČ**. Pokopali so ga 13. junija 2007 na pokopališču Dudley Park. Franc je bil rojen 17. januarja 1917 v Sloveniji.

Naj počiva v miru Božjem!

p. Janez

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO BOX 280
MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

DVA MESECA v Sloveniji sta hitro minila in gremo spet naprej.

Lepa hvala Marti Magajna za članek in fotografije v prejšnji številki Misli, prav tako ostalim.

LETOŠNJE ŠMARNICE so bile posvečene Mariji Pomagaj, naši Materi in Kraljici Slovencev, ob 100-letnici njenega kronanja. Škof Anton Bonaventura Jeglič je okronal Marijo Pomagaj in Jezusa na angelsko nedeljo, 1.9.1907. – Na letošnje praznovanje stoletnice kronanja se na Brezjah intenzivno pripravljajo. Spomladi so obhajali duhovno obnovo na Brezjah in v župniji Mošnje. Romarska sezona je že v polnem razmahu. Poleg ustaljenih romanj (Mavrica – otroci, bolniki) so ali še bodo škofijska romanja vseh 6 slovenskih škofij. – Pred baziliko in samostanom gradijo nov bogoslužni prostor s stalnim oltarjem za sv. maše zunaj ob večjih shodih. Prostor bo vzvišen, tako da se bo lahko spremljalo bogoslužje nemoteno tudi iz parka ali izpred kipa papeža Janeza Pavla II. Zadaj za samostanskim zidom bodo postavili novo shrambo za stole, klopi in šotorsko platno. Nove bodo sanitarije. Prav tako bo novost tudi šotor – streha, ki bo varovala pred dežjem in vročino. Vabimo dobrotnike, da podpremo to obnovo še mi tukaj. Marija Pomagaj nas povezuje doma in po svetu. Njena hiša mora biti naša skrb!

Osrednje praznovanje 100-letnice kronanja Marije Pomagaj na Brezjah bo 31.8. ter 1. in 2.9. Na dan stoletnice, v soboto, 1.9., bo slovesno mašo ob 10.30 vodil kardinal dr. Franc Rode, somaševali bodo naši škofje in duhovniki. Peli bodo združeni pevski zbori župnij radovljiške in trziške dekanije. Rojaki, ki boste v domovini, ste povabljeni, da se udeležite slovesnosti in da nam tudi sporočite ali pošljete fotografije s slavlja.

NA BREZJAH sva se srečala z ljubljanskim nadškofom Alojzom Uranom. Celjski škof dr. Anton

Stres je vodil večerno mašo in procesijo pred praznikom Marije Pomagaj, murskosoboški škof dr. Marijan Turnšek pa sv. mašo ob vseslovenskem srečanju bolnikov, invalidov in ostarelih na Brezjah 16. junija. Škof dr. Anton Jamnik je birmoval letos v trziški dekaniji. Novomeškega škofa Andreja Glavana pa sem osebno obiskal v Novem mestu. Že pred odhodom v Avstralijo je izrazil željo, da bi rad obiskal našo Avstralijo.

V Trziču pa smo obhajali tudi vsakoletno Florijanovo slavlje. Florijanova zaobljubljena prošnja procesija (po katastrofalnem požaru v Trziču leta 1811) je letos odpadla, zato smo bogoslužje obhajali samo v farni cerkvi. Slovesnost je vodil kanonik msgr. Franci Petrič, odgovorni urednik Družine, ki je tudi blagoslovil obnovljen srebrni kip škapulirske Matere Božje.

Na Brezjah sem obiskal s. Hilarijo, ki se kar dobro drži pri svojih 93 letih, živo se še spominja, sprašuje za te in one rojake. Le v cerkev ne more več. K sv. maši gre v sestrsko kapelo, kadar je sv. maša zanje ali za skupine, ki se udeležijo duhovnih vaj ali srečanj. Vse rojake lepo pozdravlja. Sestri Francki sem pomahal iz avta, ko sem bival v Šiški in smo šli na Vič na kapitelj, potem je nisem utegnil obiskati, ker so imele sestre provincialni kapitelj kmalu za nami. Sestra Francka je spet postala provincialna svetovalka in ji čestitamo in želimo blagoslova. S sestro Pavlo pa sva se srečala na Brezjah teden dni pred mojim odhodom, ko so sestre imele duhovne vaje.

PRAZNIK SV. REŠNJEGA TELESA IN KRVI (pri nas nedelja, 10.6.) nas je znova zbral k češčenju evharističnega Gospoda. Le z vremenom nismo imeli sreče, potem ko smo prosili za dež in ga v veliki meri tudi dobili. Zato smo imeli procesijo v Merrylandsu kar v cerkvi, popoldne pa evharistično pobožnost v Figtreeju po sv. maši.

Sydneyski kardinal George Pell je vodil procesijo od cerkve sv. Patrika skozi mesto v Hyde Park. Naš dolgoletni, zvesti akolit Toni Šajn, ki se je udeležil te procesije, je dejal, da se je udeležilo okrog 10.000 vernikov. Kardinal je v svoji dolgi homiliji indirektno apeliral na vest članov NSW parlamenta, da naj volijo proti kloniranju.

ČEZ DOBRO LETO bomo v Sydneyu obhajali še en velik dogodek: SVETOVNI DAN MLADIH IN OBISK PAPEŽA BENEDIKTA XVI., na katerega se pripravljamo že zdaj. V nedeljo, 1.7., smo v Avstraliji

sprejeli križ prijateljstva in ikono Matere Božje, ki ju bodo ponesli po avstralskih škofijah v naslednjih 12 mesecih.

Za Svetovni dan mladih, ki bo v Sydneyu od 15. do 20.7.2008, pričakujemo okrog 150 mladih romarjev iz Slovenije. Spremljali jih bodo naši duhovniki in mariborski pomožni škof dr. Peter Štumpf. Organizator, duhovnik Gregor Kunej in društvo SKAM nas prosijo, da poskrbimo za prenočišča za romarje za kakih 10 dni. Prvi teden, od 7. do 14.7.2008, bodo srečanja in kateheze po posameznih škofijah, od 15. do 20.7.2008 pa bo osrednje srečanje na hipodromu v Randwicku. Papež Benedikt XVI. bo prišel v Avstralijo 17.7.2008.

Vabimo rojake, zlasti še mlade družine, da nam sporočite, ali ste pripravljeni sprejeti katere od romarjev. Naj bo leto, na katerega se pripravljamo na tako velik dogodek, obenem priložnost za nas, da se bolje spoznamo z rojaki iz domovine, osvežimo slovenski jezik, izmenjamo vtise in sklenemo še nova prijateljstva! Točno število romarjev bo znano okoli novega leta.

SLOMŠKOVA ŠOLA ima pouk vsako drugo soboto v mesecu od 2.00 do 3.30 popoldne in vsako četrto nedeljo v mesecu od 10.45 do 12.15 (po družinski sv. maši). Učiteljice so Kristina Šuber, Olga Konda in Renne Letnar.

Družinska sv. maša v angleškem jeziku je vsako četrto nedeljo v mesecu. Prepeva mladinski zbor.

Klara Brcar je lepo pripravila kratek uvod o Janezu Krstniku, katerega je prebrala Mateja Lukežič ob začetku angleške družinske maše.

NAPOVEDNI KOLEDAR

MERRYLANDS – SV. RAFAEL

V juniju, juliju in avgustu so večerne maše ob 6.00 zvečer.

V sredo, 1., in v četrtek, 2.8., bomo patri imeli skupen sestanek in srečanje v Melbournu – Kewju in somaševali za + p. Bazilija Valentina ob 10. obletnici, kar ga je Gospod poklical k sebi. Zato v sredo, 1.8., v Merrylandsu ne bo sv. maše, v četrtek, 2.8., na porciunkulo, ob 10.30 pa bo maševal g. Edi Sedevčič. Srečanje molitvene skupine je kot običajno.

NA PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA, 15.8., bosta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer. Obnovili bomo posvetitev slovenskega naroda Materi Božji. Ne pozabimo, da je praznik zapovedan in

obisk sv. maše obvezen.

FIGTREE – WOLLONGONG

Sv. maše so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

V nedeljo, 22.7., se bosta pri sv. maši zahvalila za 50-letnico skupnega življenja Franc in Ana Baša. - Iskrene čestitke našima zlatoporočencema!

V nedeljo, 26.8., ne bo sv. maše v Figtreeju, ker se bomo udeležili maše narodov. Letos bo maša narodov v cerkvi sv. Janeza Evangelista, Cordeaux Street, Campbelltown, ob 2.00 popoldne. Dobrodošle narodne noše! Vabljeni še drugi naši rojaki!

CANBERRA – GARRAN

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer: 15.7., 19.8., 16.9.

Letos bo v Canberri 33. slovenski – mladinski koncert v soboto, 6. oktobra 2007, ob 4.00 popoldne. V nedeljo, 7.10. dopoldne, bo skupna sv. maša in kosilo. - Vsi, ki želite nastopiti na koncertu ali se ga udeležiti, se čimprej prijavite, da uredimo rezervacije v hotelu in vse potrebno.

Naš prvi sestanek bo pri Sv. Rafaelu v nedeljo, 22.7., po družinski sv. maši v razredu pri zakristiji. Spodobi se, da se udeležimo koncerta v čim večjem številu, vsaj z enim avtobusom (ali v tem obsegu, lahko večjem, če bo kdo potoval z lastnim prevozom). Zato korajža velja!

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša bo v nedeljo, 29.7., ob 6.00 zvečer v stolnici Srca Jezusovega. Naslednja bo 30.9. ob 6.00 zvečer.

PERTH, WA

Obisk rojakov v Perthu in bogoslužje zanje bo od 4. do 13. avgusta 2007. V nedeljo, 5. in v nedeljo 12. avgusta 2007, bo slovensko bogoslužje v cerkvi sv. Kierana v

Osborne Parku ob 2. uri popoldne. Rojaki boste dobili po pošti posebno pismo. Obiskal vas bo p. Darko, ki bi se veselil srečanja z vami in bo tudi obiskal bolne in ostarele.

POROKA:

STEVEN BOŠNJAK, sin + Anteja in + Katice, rojene Čurkovič, rojen 4.12.1971 v Liverpoolu, NSW, krščen v hrvaški katoliški cerkvi v Summer Hillu, NSW, in DANICA MATUŠ, hči Franca in Terezije, rojene Gašpar, rojena 12.5.1974 v Sydneyu, krščena pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Priči sta bili Dario Bošnjak in Suzana Matuš. Merrylands – Sv. Rafael, 19.5.2007.

NAŠI POKOJNI:

V petek, 16.3.2007 zjutraj je v bolnišnici Westmead umrl **ANTON ŽBOGAR**, stanujoč 111 Gipps Road, Greystanes. Rodil se je na Banjšicah na Primorskem 30.9.1914, v Avstralijo je prišel leta 1949. Po poklicu je bil izdelovalec opek. Zapušča hčer Gabrijelo in sina Stevena. Žena Marija, rojena Humar, in hči Mary sta že pokojni: žena je umrla leta 1974, hči Mary pa lansko leto. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v petek, 23.3.2007, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato smo ga pospremili na Božjo njivo v Rookwoodu (Catholic Cemetery, Lawn 4), poleg žene Marije.

V četrtek, 22.3.2007, je v bolnišnici Mt. Druitt umrl **ERNEST KOVAČ**, voznik bagra v pokoju, stanujoč 93 Gregory Street, Greystanes. Luč sveta je zagledal 11.10.1939 v Doliču v Prekmurju, župnija Kuzma. Šestnajstleten je odšel čez mejo v Avstrijo, odkoder je leta 1959 prišel v Avstralijo. Dne 14.12.1963 sta se v Paddingtonu poročila z Mojco Pušpan. Družina je živela najprej v Leichardtu, nato v Greystanesu. Ernest je bil delaven mož, rad je imel svojo družino in dom in je bil priljubljen med svojimi domačimi, prijatelji in sodelavci. Zapušča ženo Mojco, hčer Barbaro, sina Johna, vnuka Aleca in Baylija, v Sloveniji sestri Marto in Marijo – Micko ter brata Franca, ki živi v Kanadi. Bolan je bil nekaj mesecev. Patra Valerijan in Darko sta ga obiskovala v bolnišnicah v Westmeadu in Auburnu. V boleznih je prejel tudi zakramente svete Cerkve. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v torek, 27.3.2007 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato smo se od njega poslovili na slovenskem pokopališču v Rookwoodu.

V četrtek, 29.3.2007, je v Royal Prince Alfred bolnišnici v Camperdownu umrla **TEREZIJA ISTENIČ, rojena ŠEMRL** iz Petershama, 259 Corunna road. Rodila se je 6.10.1937 v Idriji. Zapušča moža Viktorja, hčerki Vido in Suzano, v Sloveniji sestro Ano ter brate Ivana, Jožeta in Franca. Pogrebno sv. mašo smo obhajali na veliki torek, 3.4., pri Sv. Rafaelu, nato je bila pokopana na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

V soboto, 31.3.2007, je v bolnišnici v Canberri umrl **IVAN URBAS**, arhitekt in gradbenik v pokoju, stanujoč

23 A Brookman Street, Torrens, ACT. Luč sveta je zagledal 19.5.1929 v Slivicah pri Rakeku. Ivan zapušča ženo Marijo, sina Igorja z ženo Kristino in sina Evgena z ženo Heleno, vnuke Aleksandra, Saskio, Oskarja, Lienke, Timoteia, Leona in Sebiana. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu na veliko sredo, 4.4. opoldne, rojaki in prijatelji so napolnili Božjo hišo do zadnjega kotička. Nato smo se od Ivana poslovili na starem mestnem pokopališču Woden.

V četrtek, 17.5.2007, je v bolnišnici Westmead umrla **GIZELA ŠARKAN, rojena FENOŠ**. Doma je bila s Cankove v Prekmurju, kjer se je rodila 7.12.1938 staršema Alojziju in Alojziji, rojeni Kren. V Avstralijo je prišla aprila 1963. Dne 18.12.1963 sta se v Paddingtonu poročila s Hermanom Šarkanom, ki je doma iz Domajinec pri Cankovi. Zapušča moža Hermana in sina Petra, doma v Sloveniji pa dve svoji sestri: Juleško (Julijo) Gorjup, ki živi v Ljubljani na Viču, in Vikico Horvat, ki živi v Mokronogu. Sestra Marija in brat Rudi sta že pokojna. Pogrebno mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v torek, 22.5.2007, nato je bila pokopana na slovenskem pokopališču v Rookwoodu. Šarkanovi so redni obiskovalci naše Božje službe in od vsega začetka (oz. že pri gradnji) pomagajo v naši cerkvi in verskem središču, Herman tudi kot pobiralec nedeljske nabirke. – Gizela je na domačem vrtu skrbela za cvetje in ga rada darovala za našo cerkev.

V ponedeljek, 11.6.2007, je v bolnišnici v Penrithu umrl **JOŽE FURLAN**. Bil je sin Janeza in Marije, rojene Cestnik, rojen na Colu 6.8.1946. Leta 1967 se je poročil z Marijo Majdo Sirotko z Vidma ob Savi. Jože je delal kot cementar in betonar v podjetju Pešelj pri gradnji hiš. Bolan je bil malo časa. Imel je tumor na pljučih in bil operiran. Med okrevanjem po operaciji je dobil pljučnico, ki se je ponovila in ji ni bil več kos. Ivan zapušča ženo Majdo, v Sloveniji brata Janeza in Lojzka ter sestri Marijo in Danico, ter sedem nečakov in nečakinj. K pogrebnim molitvam smo se zbrali 15.6. v kapeli v Pinegroveu, nato je bil pokopan na tamkajšnji Božji njivi. – Jože je bil pred leti član moškega pevskega zbora, ki ga je vodil Ludvik Klakočar.

V soboto, 16.6.2007, je v domu starostnikov v Croydonu, kjer je preživel zadnja štiri leta, umrl **IVAN STANIČ**. Rodil se je 27.12.1920 v vasi Kamence v župniji Plave kot sin Štefana Staniča in Terezije, rojene Mugerli. V družini so bili štirje fantje in dve dekleti. Poročil se je 20.8.1949 z Avrelijo Čičigoj iz Drenchie v Beneški Sloveniji. V Avstralijo sta prišla 15.4.1950. Polega žene zapušča sina Alberta, ki je poročen z Diano, hčerko Heleno, ki je poročena s Clintonom, ter 9 vnukov. Pogrebno mašo so obhajali v petek, 22.6., v cerkvi sv. Frančiška Ksaverija v Ashburyju, nato je bil pokopan na katoliškem delu pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

VAŠI DAROVI – do 20. julija 2007

ZA BERNARDOV SKLAD: \$200: N.N. iz Viktorije. **\$120:** Marijana Frank. **\$90:** Maks Robar. **\$70:** Emil Fink. **\$40:** Marija Repp, K. & J. Twrdy, Jože Čulek, Franc Čulek. **\$30:** Mihaela & Viktor Semelbauer, Antonia Merlak, Karlo Štrancar, Alexander Braletitch. **\$25:** A. in A. Smrdelj. **\$20:** F. & J. Bresnik, Marija Iskra, Janez Rotar, Marica Vogrinčič, E. Rutar, Rozina Tkalčevič, Josephina Kocjančič, D. Zorzut, Janez & Zinka Černe, Mario Ukmar, Kristina Vičič, Maria Grosman, Frank Pavlovič, Marjan Valetič, Tereza Ferencz, Janez Horvat, Amalija Maljevac, Franc Burnič, Elizabet Vajdič, Marija Jamšek, Zora in Silvano Franca, Toni Brožič, Anica Zupančič, Kristina Slavec, Franc Verko. **\$10:** Jože Marinč, Anton & Marija Laznik, Franc Tomažič, Mr. Cesnik, Tanja Grilj-Christofas, Albina Barbiš, A. Bohuslav, Julia Kovačič, Janez Lah, Milan Iskra, Alojz Cehel, Maria Starc, A. in J. Geržina, Milka Lovrec, Zora Gec.

ZA MISIJONE: \$100: Tereza Ferencz za misijonarja v Zambiji. **\$50:** Julka Paulič, Ljudmila & Darko Stanič (namesto cvetja +Mariji Lukežič), Marija Rogina. **\$30:** Jožefa Žele-Mima Marušič-Danica Bizjak (skupaj). **ZA LAČNE: \$100:** F. & J. Bresnik. **\$50:** Alojz Gašperič, Frank & Dona Stemberger, Maria OPELLI (namesto cvetja +Stanetu Kirnu), Julka Paulič, Marta & Anton Kristan. **\$20:** Marija Hribar, Slavko Koprivnik.

BOG POVRNI VSEM DAROVALCEM!

IZ SLOVENSKEGA DRUŠTVA SYDNEY

Tekst in foto: Martha Magajna

V soboto, 23. junija 2007, so v Slovenskem društvu Sydney proslavili dan državnosti Republike Slovenije. Predsednik Ivan Gerič je pozdravil zbrane goste. V kulturnem programu so sodelovali Rebecca Keen, Zora Johnson, Tončka Stariha, Ana Konda in Zdenka But, ki se je sedaj na žalost že vrnila v Slovenijo. Zdenka je v krajšem nagovoru povedala o pomenu dneva državnosti, na koncu programa pa je gospa Božena Forštnarič – druga sekretarka Veleposlaništva Republike Slovenije odkrila lepo zidno preprogo, na kateri je upodobljen, oziroma vtkan grb Slovenskega društva Sydney. Tapeto je zasnoval in podaril častni generalni konzul Republike Slovenije, g. Alfred Brežnik, okvir zanjo pa sta podarila zakonca Luzer. Lahko si jo ogledate v recepciji doma Slovenskega društva Sydney.

Ivan Gerič z ženo Heleno.

Božena Forštnarič, Rebecca Keen, Ivan Gerič in Zora Johnson.

Tončka Stariha in Ana Konda.

IZ KLUBA PANTHERS - TRIGLAV

piše Martha Magajna, fotografije Igor Poch

DAN SLOVENSKE DRŽAVNOSTI IN PRIZNANJA SLOVENCEM LETA 2007

Pod streho Slovensko-avstralskega kluba Panthers-Triglav St. Johns Park se vsako leto koncem junija zbere množica ljudi, da proslavi dan, ko je Republika Slovenija proglasila svojo neodvisno državo, hkrati pa tudi, da podeli priznanje najzaslužnejšim Slovencem leta.

Pod okriljem in pokroviteljstvom kluba Panthers-Triglav se organizacija »Slovenian of the Year Awards« razvija vse bolj v širino. V komisijo, ki je odločala o izbiri nagrajencev, so bili povabljeni zastopniki vseh slovenskih organizacij v NSW in ACT. Temu ustrezno je bilo na letošnji prireditvi večje število nagrajencev, saj so prišli iz več različnih slovenskih organizacij NSW.

Na prireditvi je letos tudi prvič sodeloval Slovenski klub Canberra, tokrat le kot opazovalec, ne dvomimo pa, da bo že naslednje leto tudi aktivno sodeloval.

Letošnja izbira nagrajencev je bila, kot vedno, posvečena ljudem, ki so se še posebej izkazali s svojim delom in zaslugami za slovensko skupnost; prvič pa je bilo tudi podeljeno priznanje

za življenjsko delo, ki ga je zelo upravičeno prejel Vinko Ovijač.

Akciji kluba Panthers-Triglav za vsakoletno izbiro najbolj zaslužnih Slovencev leta se je pridružil tudi Urad za Slovence po svetu Republike Slovenije, ki je v ta namen podaril zbirko slovenskih knjig, s katerimi so bili nagrajenci obdarjeni.

Pri podelitvi priznanj so sodelovali tudi g. Gregor Kozovinc – odpravnik poslov Veleposlaništva Republike Slovenije, g. Alfred Brežnik - častni generalni konzul Republike Slovenije, g. Barry Walsh - predsednik odbora direktorjev skupine Panthers, g. Dany Munk - chief operation officer skupine Panthers, g. Andrew Gardiner - general manager Panthers-Triglav, predsedniki vseh slovenskih organizacij in drugi gostje.

Pred sklepom svečanosti so bili podeljeni tudi čeki z denarnimi podporami, ki jih klub Panthers-Triglav podeli vsako leto v pomoč in podporo slovenskim organizacijam, ki delajo za slovensko skupnost. Tako so podpore prejeli: HASA arhivi \$2000, revija Misli \$2000, v kratkem pa bo tudi slovenska Slomškova šola v Merrylandsu prejela prispevek v višini \$4000, s katerim klub Panthers-Triglav

Priznanja za njihovo delo v slovenski skupnosti so prejeli: na fotografiji spredaj: Katelin Koprivec, Primary student of the year (Wollongong); Loren Družinec, Secondary student of the year (Sydney). V drugi vrsti: Vinko Ovijač, The Life Achievement Award; Marija Ovijač, Senior citizen of the year; Stane Tomšič, Volunteer of the Year, Highly Commended, SDS; Barica Brodnik, Volunteer of the Year Wollongong; Robert Groznik, Entrepreneur of

the Year; Albina Mavrič, Volunteer of the Year, Newcastle NSW; Saša Lajovic, Senior Citizen of the Year. Zadaj: Peter Krobe, Volunteer of the Year, Sydney; Marta Tomšič, Volunteer of the Year, Highly Commended, SDS; Alfred Brežnik, Australian-Slovenian Achievement Award.

vsako leto podpre slovensko šolo.

V programu je sodeloval tudi moški pevski zbor Rožmarin pod južnim soncem, s pesmijo nas je tudi presenetila nagrajenka Katelin Koprivec, po uradnem delu nas je zabaval tudi čarovnik, za ples pa nam je igral ansambel "The Masters".

BALINARSKO TEKMOVANJE ZA POKAL DNEVA DRŽAVNOSTI RS

Zaradi velikega števila proslav dneva državnosti smo tekmovanje za pokal dneva državnosti odložili za en teden in v naše veliko veselje se je tekmovanja udeležilo veliko število tekmovalcev iz vseh slovenskih klubov v NSW in ACT. Zaradi prijetnejšega druženja in spoznavanja med tekmovalci uredimo tekmovanja tako, da se žrebajo tekmovalci, ki sestavijo tekmovalne četvorke. Na baliniščih je bilo hladno, saj se je začela že prava zima, vendar so se balinarji kmalu ogreli. Za boljše počutje so poskrbeli pokrovitelji tekmovanja, ki so prispevali kosilo in večerjo. To so bile članice Cvetka Berginc, Sofija Šajn in Penny Visintin, ki te dni vse tri - ena dan prej, druga kasneje - slavijo rojstni dan. Čestitamo in hvala lepa!

Prvo mesto je zavzela četvorka Marta Tomšič (SDS), Vinko Samsa in Toni Šuštar (Triglav) in Toni Markočič (Planica Wollongong), drugo mesto pa so dobili Bruna Kesmič (Planica

Wollongong), Frank Šajn, Rudi Gerdevič in Manuel Ruz (vsi trije Triglav). Malo je pomagalo znanje, malo sreča, seveda vsi ne morejo zmagati, no bo pa drugič bolje za tiste, ko so

tokrat ostali praznih rok.
**SLOVENIAN OF THE
YEAR AWARDS 2007
KATELIN KOPRIVEC
- Primary Student of
the Year 2006**

Katelin Koprivec

KATELIN KOPRIVEC je bila rojena 3. februarja 1997 Robertu in Suzie Koprivec iz Wollongonga. Obiskuje osnovno šolo Svete Terezije, West Wollongong in je med prvimi petimi najboljšimi učenci 5. razreda. Rada poje, pleše, plava in bere. S plesom se je začela ukvarjati, ko je bila stara štiri leta. V zadnjih šestih letih je pogosto nastopala in žela velike uspehe na raznih prireditvah v Wollongongu in Sydneyu. Čeprav je stara samo deset let, je letos že dvakrat dosegla prvo nagrado v plesu v kategoriji izpod dvanajst let. Katelin je začela plavati, ko je imela šest mesecev in tudi v plavanju je dosegla lepe

Manager kluba Panthers-Triglav Huy Vu predaja ček gospe Mariji Grosman za HASA arhive in g. Edvardu Sedevčiču za revijo Misli.

uspehe; vendar je njena največja ljubezen petje. V zadnjih treh letih je dosegla prvo mesto v številnih pevskih tekmovanjih, nastopih in festivalih v Wollongongu in Illavarra regiji. Lansko leto je nastopala tudi za Starlight Foundation v Wollongong Entertainment Centre za prizadete

Zmagovalci in pokrovitelji: Vinko Samsa, Toni Šuštar, Toni Markočič, Marta Tomšič in pokroviteljice: Penny Visintin, Cvetka Berginc in Sofija Šajn.

otroke in njihove družine kakor tudi v "Carols by Candlelight" v Wollongongu in pri proslavi dneva Avstralije. Prepričani smo, da ima Katelin pred seboj zelo lepo in svetlo bodočnost in ji za njeno priznanje iskreno čestitamo.

**LOREN DRUŽINEC – NSW
– SLOVENIAN SECONDARY
STUDENT OF THE YEAR 2006**

LOREN DRUŽINEC je bil rojen 2. novembra 1993 kot drugi sin Erike in Draga Družinca. Obiskuje 8. razred v Gilroy College v Baulkham Hills. V šoli je priden, saj spada med prvih 10% najboljših študentov v njegovem razredu. Že leta 2001 je v šoli pokazal velik naravni talent za gimnastiko in od tedaj se je začel še posebno posvečati telovadbi, kjer kmalu začel dosegati izredne uspehe in povabili so ga, da je začel trenirati za višjo kategorijo. Hitro je

**Mladi športnik
Loren Družinec.**

napredoval in dosegel veliko odličnih rezultatov v različnih kategorijah gimnastike. V preteklem letu je treniral na stopnji 6 in maja letos je dosegel prvo mesto v NSW Championship v Homebushu v Sydneyu. Od tedaj je začel trenirati na stopnji 7 in upa, da se bo naslednje leto kvalificiral v avstralsko državno moštvo. Njegov cilj je, da zastopa Avstralijo na olimpijskih igrah leta 2016 in v ta namen trenira po 21 ur na teden, poleg rednega šolskega dela. Za boljšo kondicijo je letos začel trenirati tudi karate. Loren je pravi športnik, pogumen in vztrajen fant, ki svojo športno kariero uravnoveša tudi z dobrimi akademskimi rezultati in resnično zasluži podeljeno priznanje. Čestitamo, Loren in z zanimanjem bomo spremljali tvojo športno pot.

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLANDA

V tem dopisu iz Kraljičine dežele moram najprej začeti z veselim praznovanjem 16. obletnice slovenske državnosti, ki smo jo praznovali v nedeljo, 24. junija 2007, v polni društveni dvorani Planinke v Cornubiji. Slovenska skupnost v Brisbanu je bila v tisti dobi pred 16. leti zelo aktivna v prizadevanju za osamosvojitvev, ko se je Slovenija borila za samostojnost. To pomembno obletnico smo proslavili s koncertom domačih talentov - mladih in ne tako mladih: s pesmijo, govori, deklamacijami in šaljivim nastopom dveh klepetulj v vlogi Albine

Vah in Francis Knap, ki so nam v šaljivi debati predstavile svoje dogodivščine in probleme s slovenskimi uslužbenci in birokracijo v ljubljanskih davčnih in pokojninskih uradih. Pripravile so nam dosti smeha...

Naslednji vikend pa smo imeli v Kraljičini deželi patra Valerijana. Pater je najprej obiskal v soboto, 30. junija 2007, slovensko društvo Lipa na Zlati obali, kjer se je slovenske svete maše udeležilo veliko tamkajšnjih rojakov. Na letališču v Coolangatti sta patra sprejela v oskrbo Franc

**Mariah Cuderman in
Shay Tredwell pojeta na
koncertu v počastitev
16. obletnice slovenske
državnosti – Cornubia,
24.6.2007. Na drugi
fotografiji pa s prizora
Dve klepetulji
v vlogi Albine Vah in
Francis Knap, ki ju miri
Mirko Cuderman, na
Planinki,
24. junija 2007.**

in Milka Lovrenc ter ga pripeljala na društvo Planinke. V Cornubiji se nas je tudi zbralo veliko število. V pridigi nam je pater lepo predstavil pomen vere, ki jo je treba vzeti z vso resnostjo. V evangelijskem nauku smo slišali, da naj se tisti, ki prime za plug, ne obrača nazaj. Pater nam je predstavil primer olimpijskega športnika - škotskega atleta Erica Liddella. Od njega, kot najboljšega tekača na 100 metrov, je bilo pričakovati zlato kolajno za britansko kraljevino na olimpijskih igrah leta 1924 v Parizu. Ko je žreb določil, da bo tekovanje v nedeljo, je Eric kot praktičen kristjan odklonil tek in se sam izločil iz tekovanja, ker je nedelja kot Gospodov dan – posvečena Gospodu. Britanski mediji so takrat Erica ostro obsodili, saj bi s tem bili prikrajšani medalje. Ericova močna vera v Boga ga je nagradila z zlato kolajno v naslednjem tekovanju v tednu, v teku na 400 metrov, na katerega sicer ni bil pripravljen. Med tekovanjem je v roki držal list s svetopisemskim izrekom 1 Sam 2, 30: »...Kajti tiste, ki me častijo, častim...« Eric ni takrat samo zmagal na olimpijskih igrah v Parizu in osvojil zlato kolajno, temveč je tudi istočasno izboljšal svetovni rekord za 47.6 sekund. Tudi britanski tekač, ki je pred tem nadomestil Erica v nedeljskem teku na 100 m, je takrat osvojil zlato kolajno. S tem primerom nam je pater praktično predstavil pomen trdne vere, ki jo je treba vzeti resno kot izredno bogastvo in jo tudi vzdrževati.

Kmalu po kosilu se je pater odpravil na obisk bolnikov in ostarelih v domovih in bolnišnicah. Najprej sva šla na obisk k Stanku Plazniku, potem Ani Čarman in nato k Pavli Marinovič. Naslednji dan pa še obisk Jožeta Barbiša in Štefana Taylorja. Z obiski bolnikov se je v ponedeljek tudi končal patrov obisk. Za konec oktobra je bil napovedan naslednji obisk slovenskega duhovnika v Queenslandu.

POKOJNI:

ŽELJKO JOSIPOVIČ je bil rojen 11. marca 1960 v Kostrivnici pri Rogaški Slatini. Umril je 24. maja 2007 v Redcliffu, star komaj 47 let za boleznijo skleroza multiplex. Zanjih 18 let je bil na invalidskem vozičku. Pokojni Željko je bil iz verne družine, ki je prišla v

Pater Valerijan na obisku bolnikov - v Nambour Hospital pri Jožetu Barbišu, 2. julija 2007.

Avstralijo leta 1972. Imel je velik pogreb v Metropolitan Funeral Chapel v Redcliffu. Naše sožalje njegovi materi Nadi in očetu Mihaelu ter sestri Miri, kakor tudi ostalim sorodnikom, ki žalujejo za pokojnim Željkom.

Komaj teden pred tem pa je isto družino prizadela smrt **ANDREJA PLESNIČARJA**, Mirinega moža - sestre od Željka. V družini so mi zagotovili, da bo brat pokojnega Andreja, ki živi v Melbournu, posredoval Andrejeve podatke.

ANDREJ PLESNIČAR je umrl 18.05.2007 v Royal Brisbane Hospital. Rojen je bil 18.04.1952 v mestu Salta v Argentini, kjer je

preživel otroška leta. Prvič je prišel v Avstralijo v Perth leta 1962, leta 1970 pa v Melbourne. Bil je član ansambla Bratov Plesničar. S to skupino je razveselil dosti ljudi po različnih zabavah in turnejah tudi po Sloveniji. Leta 1983 se je poročil z Miriam Josipovič. V zakonu so se jima rodili trije otroci: Daniel, Alexander in Annabelle. Andrej je delal v gostinstvu. Imel je tudi svojo restavracijo. Tam je večkrat vzel v roke svojo priljubljeno kitaro, s katero je razveselil ljudi s svojim močnim in zabavnim glasom. Kasneje se je preselil v Brisbane. Za njim žalujejo žena in otroci v Queenslandu, mama Tončka in ostali Plesničarjevi v Melbournu. Pokopan je bil 21.05.2007. – Hvala Andrejevemu bratu Franku za podatke. Dodaja pa temu sporočilo **še osmrtnico o patru dr. ANDREJU BOŽIČU**, bratu Tončke Plesničar, ki je umrl v Vipavskem križu 23.06.2007. Rojen je bil v Dolgi Poljani pri Vipavi leta 1928. Petdeset let je deloval kot misijonar v Braziliji. V Slovenijo se je vrnil leta 1998 in postal predstojnik kapucinskega samostana v Vipavskem križu. Leta 2002 je bil določen za ekzorcista za koprsko škofijo in je opravljal to službo do konca. Bil je dober pevec in vedno dobro razpoložen. Avstralijo je obiskal leta 1983.

Umril je **PETER PAHOR**, ki je bil rojen 18. maja 1931 v vasi Vale pri Sežani. Umril je 6. junija 2007 v Brisbanu. Pokopan je na Pinaroo pokopališču. Zapušča vdovo Ivanko, dve hčerki in enega sina in deset vnukov. V Avstralijo je prišel leta 1955. Po poklicu je bil zidar. Pokojni je bil v naši skupnosti bolj malo poznan. Toliko bolj pa poznamo njegovega brata Viktorja Pahorja, gradbenika, ki nam je veliko pomagal v času, ko smo gradili slovenski dom. Viktor se tudi rad udeležuje slovenskih prireditev.

Toliko za danes. Lep pozdrav vsem bralcem Misli!

Mirko Cuderman, Mt Mee QLD

Canberra še živi!

Utrinek z volilnega zбора

Slovensko-avstralskega društva v Canberri za leto 2007 - 2008.

V nedeljo, 20. maja 2007, so se v zadostnem številu zbrali člani Slovensko-avstralskega društva v Canberri. Najprej smo pregledali delo minulega leta, potem pa izvolili nov odbor za letošnje finančno leto. Nov odbor se je zavezal, da bo še naprej vodil klub na prostovoljni bazi v imenu Slovencev. Opažam, da se je ponovno vrnila nazaj pomlad. Pomagajte nam s svojo prisotnostjo pripeljati poletje, ponovno toplino, ki bo gotovo rodila v jeseni dobre pridelke in da v zimi lahko skupaj za pečjo mirno premagamo to vašo/našo mrzlotu.

Na občnem zboru so bile volitve v novi odbor. Za predsednico je bila izvoljena gospa Vida Grlj, podpredsednik in tajnik je Franc Čulek, blagajnik Onorato Bazon in pomočnik blagajnika je Alojz Risa. Ostali člani odbora so: Marija Sečko, Franc Hudina, Duca Sečko, Anton Zalar in Helen Risa.

33. slovenski mladinski koncert

“Spoštuj preteklo, živi danes, delaj za prihodnost”, sta nas pozdravila naš pater Ciril in prijazna Anita Fistrič iz Melbourn, ko smo se prvič

srečali zaradi letošnjega koncerta. To prireditev organizirajo slovenska verska in kulturna središča v Avstraliji, tokrat skupaj s Slovensko-avstralskim društvom v Canberri, 6. oktobra 2007, ob štirih popoldne v klubski dvorani, 19 Irving Street, Philip ACT 2606. Pridite, posebno pa ste vabljeni iz oddaljenih krajev (kot Perth WA, Brisbane QLD, Adelaide SA, Melbourne VIC, Sydney NSW ter seveda iz ACT in njene okolice.

Hrana bo pripravljena in servirana iz naše prekmursko dišeče kuhinje (in že vnaprej vsem, ki boste pomagali, tisočkratna hvala za vas trud in delo). Tudi pijača bo na razpolago iz našega bara (in če boste imeli srečo, se lahko zgodi, da vam bo postregla naša vedno prijazno nasmejanega predsednica gospa Vida Grlj. Vedno bo nekdo na razpolago za informacije o Canberri ali za vodiča, če bo to potrebno.

Hvala vsem društvom za redno pošiljanje vaših okrožnic. Canberrčani jih redno in radi prebiramo in se vedno z vami veselimo vaših uspehov in obletnic.

Moja želja, da začnemo ponovno izdajati klubske novice ali časopis, se mi še ni izpolnila; mogoče bo v novem letu?! Kdor se bolj resno pridruži in pomaga, da ponovno začnemo z večkratnim obveščanjem naših članov, med klubi po Avstraliji, oziroma vseh Slovencev po širnem svetu. Naš klub v Canberri mirno -

Fotografija je bila posneta pred prvim sestankom letošnjega leta v našem klubu, pred že dobro poznano sliko Blejskega jezera s cerkvijo na otoku; odlično delo našega doživljenjskega člana Franca Breznika. Bog naj nas vse še dolgo ohranja!

Franc Čulek, Canberra ACT

tiho diha v ponos Slovincem; ni prodan in nikdar ne bo prodan (sta že bila dva neuspela poizkusa). In tudi »Free Loaders« so bili pregnani, v upanju, da vsi in za vedno??!! Dokler smo mi tukaj na prostovoljni bazi in le v upanju, da se čim prej pridobi našo mladino – naše mlajše naslednike, ki bodo s ponosom nadaljevali naše začeto delo.

Učenje slovenščine v klubu je možno; iščemo pa učiteljico ali učitelja, ki bi bil pripravljen v imenu odbora kluba začeti in voditi pouk slovenščine. V februarju smo zbrali 14 učencev in še mogoče več, da bi se pouk slovenščine začel. Torej pomagajte nam poiskati učitelja!!

Na koncu mojega poročila še to: Vsi ste dobrodošli in veselo sprejeti ob naših prireditvah ali pa ob petkih zvečer za pečjo pri baru (je kar toplo pri nas) in meh harmonike se razteza do celega metra ali še več pozno v noč. Hvala vama, Slavica in Lojze, kot tudi vam, drugim zbranim pevcem, ki pristopite s svojimi ubranimi glasovi zraven, kjer se vedno slovensko govoreči člani srečujemo. Morda tudi vi srečate koga - tega ali onega, ki ga že dolgo niste videli, in da bo zopet vaš/naš klub postal nekaj več kot najdeš v lastni hiši. Postal bo košček domovine, košček Slovenije.

Lep pozdrav, vaš poročevalec Franček.

Franč Čulek, Canberra ACT

Proslava ob dnevu državnosti na Slovenskem hribčku v Elthamu

DEDIŠČINO NOSIMO V SRCIH je bil naslov proslave v počastitev dneva slovenske državnosti v nedeljo, 24. junija 2007, na slovenskem hribčku na Elthamu. Program so pripravile Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca. Z lepimi in primerno izbranimi besedami je prisotne pozdravila predsednica Slovenskega društva Melbourne Julia Čampelj. Sledili sta slovenska in avstralska himna, ki sta ju zapeli Helena Trinick in Ana Tegelj, kakor še druge pesmi ob spremljavi Lentija Lenka. Ljubica Postružin, Stan Penca, Magda Pišotek in Nejc Kodrič so se predstavili z deklamacijami.

Plapolanje zastav v Kew.

nadvse so nas pa razveselili folklorni plesi skupine Iskra. Nastopili so s plesi iz Bele Krajine, Prekmurja, Gorenjske in to tudi v primernih narodnih nošah. Polni zagnanosti in energije so nas presenetili s številom plesov, ki so se jih naučili. Program sta povezovala, poln humorja Andrew Fistrič v angleščini in Anica Markič v slovenščini.

Ogledali smo si ročno delo Anice Kodila ter manjšo razstavo iz arhiva (**fotografija desno spodaj**), poskusili pecivo in nekaj raznovrstnih kruhov iz domače peči. Iz kuhinje je prav prijetno dišalo po pristni domači hrani. Število zasedenih mest v jedilnici je pričalo, da je bila hrana res odlična.

Pevski zbor Planika je lepo zapel izbrane pesmi,

jedilnici je pričalo, da je bila hrana res odlična.

Lastovice se vračajo domov

SPET DOMA – TAM IN TUKAJ

»Slovenija, odkodlepotetvoje?« Še ena Avsenikova skladba, nekoliko mlajša je: »Vse povsod smo mi doma in povsod nas vsak pozna. Vendar ga ni sveta, kot raj 'zpod Triglava. Zato še bolj velja: Najlepše je doma!«

Po dobrem letu in pol življenja in dela v Avstraliji sem se v ponedeljek po beli nedelji, 16. aprila 2007, prvič odpravil v Slovenijo. Poleti so minili hitro, zadnji iz Zuericha na Brnik je bil še posebej doživet. Lepo je bilo spet videti svet pod Karavankami, domači tržiški konec in prejšnjo župnijo, vse iz zraka kot na dlani, in ko stopiš spet na slovenska tla.

Na provincialnem kapitlju Slovenske frančiškanske province v Ljubljani na Viču sem zastopal sobrate, ki delujemo med Slovenci pod Južnim križem. Srečali smo se skoraj z vsemi patri, ki so nekoč delovali med nami. Tridnevno zborovanje, na katerem smo predstavili naše delo in sklepe in izvolili novo vodstvo province, je minilo v lepem vzdušju. Ker pa samo za tri dni ne gremo tako daleč, sem ostal še dva meseca.

Največ sem bival in pomagal doma v Trziču in na Brezjah, kjer so me sobratje lepo sprejeli. V velikonočnem času se začne romarska sezona in se pozna vsaka pomoč, letos še bolj, saj sta na Brezjah nepričakovano umrla kar dva patra v dveh mesecih. Kljub temu sem našel čas za nekaj obiskov, povabljen sem bil na dve birmi, obiskal sem skoraj vse župnije, kjer sem nekoč deloval, pomagal ali nadomeščal. P. Rafael me je prvo nedeljo po prihodu povabil v Mošnje, kjer sem bil nekoč župnik, da sem pridigal in maševal. Na tretjo nedeljo v maju sem vodil popoldansko sv. mašo in šmarnično pobožnost pri Novi Štifti. S p. Filipom in br. Marijanom smo se srečali še enkrat v juniju pri naših prijateljih in pomočnikih Ludviku in Anici in pri Miheličevih. V juniju sem obiskal Zgornjesavsko dolino, maševal v Ratečah in Podkorenu, naslednji teden Dolenjsko in Belo krajino, kjer so tudi moji sorodniki in zadnji teden sklenil z duhovnimi vajami v Nazarjah. V

maju smo se srečali skoraj vsi bratje frančiškani na dnevu province v Strunjanu, kjer deluje p. Niko in sem kot »Avstalec« požel velik aplavz. V juniju pa naši duhovniki obhajajo dan posvečenja – »dies sanctificationis sacerdotalis« in gremo na skupni izlet. Pridružil sem se duhovnikom radovljiške dekanije. Obiskali smo Žabnice, Možac, kjer je bila starodavna benediktinska opatija, tudi zibelka krščanstva za naš slovenski narod, in pa Rezijo, mnogim povsem neznan košček naše širše domovine oziroma zamejstva, kjer pa imajo ljudje vendarle bogato dediščino in ljudsko izročilo in še bolj zanimivo narečje, petje in folkloro.

V začetku je časa dovolj, potem se pa (pre)hitro izteče. Nekaj načrtov in obiskov je ostalo za naslednjo priložnost. Vendar – kar je največ – res sem čutil, da sem med svojimi doma in tudi zdaj v novi domovini se pozna!

p. Darko

OBISKALI SMO PATRA FILIPA

Pater Filip Rupnik je prebil kar sedem let svojega življenja med nami v Sydneyu, preden se je spet vrnil v domačo Slovenijo, kjer je prevzel vodenje starodavne cerkve in romarske poti v Novi Štifti pri Ribnici. Ko je bil med nami v Merrylandsu, je bil tudi navdušen član in sodelavec v igralski družini Merrylands in ko sva se Mihelca Šušteršič in jaz

Patru Filipu smo pomagali ujeti mucka, ki je iskal zatočišče v cerkvi.

istočasno znašli v domovini, sva se takoj odločili, da obiševa patra Filipa, ki si je med svojim bivanjem med nami ustvaril veliko prijateljev. Na poti v Novo Štífto smo se najprej ustavili v Ribnici. Večina ljudi misli, da je Ribnica majhen kraj, kjer delajo lonce in rešeta. Motite se; tisto o loncih in rešetih že drži, ima pa Ribnica še veliko drugih privlačnosti, saj je lepo razvito mesto, kjer med drugim lahko že iz spomenikov v spominskem parku z začudenjem ugotovimo, koliko slavnih in sposobnih ljudi je dala Ribnica slovenskemu narodu; če pa že niso bili vsi rojeni v Ribnici, pa so velik del življenja prebili tam. Imena, kot so dr. Janez Evangelist Krek, Jakob Petelin Gallus, pesnik, dramatik in pisatelj Anton Seliškar, ustanovitelj lovskega društva in urednik Lovca dr. Ivan Lovrenčič, skladatelj in dirigent Bojan Adamič in partizanska pesnica in narodni heroj Majda Šilc, to je samo nekaj imen pomembnih ljudi, ki so izšli iz Ribnice, medtem ko so duhovniki in začetniki slovenstva kot so bili Primož Trubar in Valentin Vodnik službovali v Ribnici. Po ogledu zanimivega mesta smo se napotili navzgor po vijugastih poteh k cerkvi na vrhu, Novi Štífti, kjer se na večino nedelj zbere veliko romarjev. Pater Filip nas je pričakal s kozarčkom domačega brinjevca, nakar smo si ogledali staro lipo na dvorišču, ki je tako velika, da se okrog debla ovijajo stopnice, ki vodijo v hišico, skrito med širokimi vejami; cerkev, ki se s svojo posebno obliko zelo razlikuje od drugih cerkva

Avstralski udeleženci seminarja: Florijan Falež, Alenka O'Connor-Šraj, Tatjana Lesjak-Klun iz Ljubljane, Martha Magajna in Florjan Auser.

in čudovit razgled z višine po dolenskih zelenih gričih. Pater nas je potem odpeljal k družini Petek, kjer so nam vsem postregli z odličnim slovenskim kosilom, ki smo ga komaj zmogli, tako obilno je bilo, nakar smo se poslovili od patra Filipa z željo, da bi ga spet kmalu videli med nami v Sydneyu, če ne prej, pa v nekaj letih, ko bo slavil zlato mašo.

Martha Magajna

SEMINAR NOVINARJEV V SLOVENIJI

Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je v Ljubljani organiziral seminar novinarjev in drugih medijskih delavcev iz vsega sveta, da bi se srečali in seznanili s spremembami, ki jih doživlja naša domovina, z delom medijskih hiš Slovenije in nekaterih sosednjih dežel, pa tudi z življenjem in delom naših kolegov v drugih delih sveta.

V Ljubljani smo se zbrali novinarji slovenskega porekla iz desetih različnih dežel sveta: iz Avstralije, Argentine, Kanade, Bosne, Nemčije, Srbije, Švice, Švedske, Anglije in ZDA. Iz Avstralije smo bili Florjan Auser iz Slovenija Media House - urednik Stičišča Slovencev in sodelavec TV 31 Melbourne; Martha Magajna - Public relation officer kluba Panthers-Triglav ter sodelavka pri reviji Misli in Stičišču avstralskih Slovencev; Lenka O'Connor Šraj - sodelavka slovenske radijske ure na radiu 3 ZZZ v Melbournu in Florian Falež - Community Broadcasting Service, slovenski program, radio FM 91.9 v Canberri.

Zastopnica Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu gospa Tatjana Lesjak-Klun nam je pripravila zelo bogat program, srečanja s politiki, zastopniki medijskih organizacij, časopisov, radijskih in televizijskih postaj in drugimi. Obiskali smo Ministrstvo za zunanje zadeve, kjer nam je minister g. Rupel pojasnil položaj Slovenije še posebno v odnosu na priprave za prihodnje predsedovanje Republike Slovenije Evropski skupnosti, obiskali smo slovenski parlament, kjer smo se srečali s predstavniki državnega zbora in državnega sveta in celo neformalno s predsednikom vlade g. Janezom Janšo, obiskali smo Ministrstvo za obrambo in poslušali predavanja pomembnih ljudi kot so dr. Janez Dular - vodja sektorja za slovenski jezik pri Ministrstvu za kulturo, prof. dr. Janko Prunk

iz Inštituta za družbene vede, minister za finance dr. Andrej Bajuk in drugi.

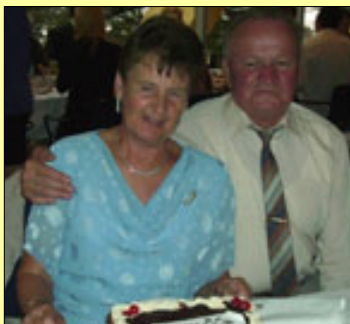
Poleg domačih časopisnih uredništev in radijskih in televizijskih hiš v Ljubljani smo obiskali tudi Koper in Celovec, kjer smo se seznanili s tamkajšnjimi slovenskimi medijskimi središči. Na koncu pa smo obiskali še Velenje in tamkajšnjo radijsko in televizijsko hišo, mlin na Muri, vasico Grad na Goričkem, lončarje v Filovcih, Plečnikovo cerkev v Bogojini in vinske gorice v Jeruzalemu v Prlekiji. Veliko novega smo se naučili, ustvarili smo veliko novih prijateljstev in poznanstev, ki nam bodo koristila pri našem delu in prav žal nam je bilo, ko smo se po enem tednu razšli.

Ljubljana resnično raste in se širi v mrzličnih pripravah na predsedovanje, nova trgovinska središča rastejo kakor gobe po dežju, iščejo možnosti, kako bi našli več prostora za parkiranje,

kar postaja po vsej Evropi vedno večji problem, saj z naraščajočim standardom tudi narašča število avtomobilov, medtem ko starodavna mesta Evrope, vključno z Ljubljano, niso bila pripravljena na ta problem. Trgovine so obilno založene z vsem, kar komu pade na pamet, tako, da se tudi Avstralci, ki smo navajeni obilja v trgovinah, čudimo nad izbiro. Ljudje so se hitro navadili na denar euro, za nas pa to sploh ni problem, saj je euro na istem sistemu, kot naš avstralski dolar, le nekoliko močnejši je. Nove obvoznice okrog Ljubljane pomagajo, da lahko prideš hitro do širokih cest, ki te pripeljejo v nekaj urah iz enega konca Slovenije do drugega. Po daljši suši je prišlo deževje in Slovenija je spet lepo zelena, kot jo vedno vidimo v naših spominih in naših sanjah o domovini našega otroštva.

Martha Magajna

ZLATI POROKI

Že nekaj časa ni bilo kaj posebnega z naše strani. Praznovali smo petdeseto obletnico, zlato poroko **MARICE in TONETA PIRNAR**. Lepo smo praznovali v radosti tega dogodka. Čestitali smo in obdarili zlatoporočenca, naša dolgoletna pevca Marico in Toneta. Želimo jima dočakati diamantni jubilej.

Imamo navdušen cerkveni pevski zbor, ki polepša naše bogoslužje v slovenski cerkvi vseh svetih v Figtree v Wollongongu.

Leta hitro minevajo in v naših mislih so še vedno mlada in se ne dajmo reči, da smo že z eno nogo tam, kjer si ne želimo biti. Lepo bi bilo, da bi se vsako drugo nedeljo v mesecu naša cerkev napolnila z verniki, kar

bi rad videl vsak med nami. Naj se obnovi, kar je bilo doma v rojstnem kraju, ki so bile cerkve polne vernikov in po sv. maši veselo snidenje in pogovor z ljudmi. Med tednom je bilo obilo dela in ni bilo priložnosti za srečanja in za to, kar je človek duševno potreboval.

Naša duhovnika p. Valerijan in p. Darko imata dolgo vožnjo, potrebujeta veliko časa, predno dospeta k nam v Figtree. Vsa čast in hvala njima in vsem, ki prihajajo k nedeljski sv. maši in še dodatno ob praznikih.

Hvala za revijo Misli, ki je vedno dobrodošla. Lepo bi bilo, da bi se še drugi kaj iz naše strani oglasili v Mislih, bomo radi videli in se bolje spoznali med seboj. Rečeno je bilo, da lepa beseda lepo mesto najde. Časi bežijo in nič ne čakajo.

Patru Valerijanu in p. Darku želimo še veliko let snidenja z nami. Hvala in lepo pozdravljeni. Bog živi!

Ivanka Žabkar, Barrack Heights NSW

ALBIN in KRISTINA KOCJANČIČ sta 20. julija 2007 obhajala 50 let poroke. Doma sta iz Hrastovelj pri Koprju. Mlada, stara komaj 18 in 19 let, sta se podala v Trst in od tam naprej v Italijo, kjer sta se poročila. Po 15 mesecih življenja tam sta odpotovala v Avstralijo in si ustvarila dom in družino v novi domovini.

Imata hčerko in sina ter štiri vnuke. Pravita pa, da si želita le ljubega zdravja in Božjega blagoslova.

ČESTITAMO VSEM!

POTOVANJE PO SEVERN OVZHODNI EVROPI IN RUSIJI

Lovska in ribiška družina Slovenskega društva Melbourne

Kako čudovit je ta naš svet. Več ga spoznaš, več ga želiš videti in spoznati. Tako je tudi z nami, sicer nas razvaja naš organizator Stanko Prosenak. Že nekaj potovanj je za nami in vsa so bila lepo pripravljena in izpeljana. Potniki nimamo druge skrbi kot da ob napovedanem času vstanemo, pripravimo kovčke, pridemo pravočasno na zajtrk in na avtobus. Vse drugo je urejeno in preskrbljeno. Na potovanju so dobro pripravljene komentarji o znamenitostih obiskanih krajev, zgodovini in kulturi. Tudi vse glavobole urejanja viz in potnih kart prepustimo voditelju, mi pa mirno čakamo, ker vemo, da bo vse pravilno in pošteno urejeno.

Tokrat sta nas pot in radovednost zanesli proti severovzhodni Evropi in Rusiji. Ni bilo kaj veliko premišljevanja. Skoraj za dva avtobusa prijavljenih, vendar to ni prestrašilo Staneta. Ve iz izkušenj, da se ljudje prijavijo, nato pa premislijo. Vendar je tokrat bilo več prijav kot mest na avtobusu; če si pravočasno plačal položnico, si bil vzet kot resen potnik.

Potovanje se je začelo v Kew s sveto mašo za varno vožnjo in srečno vrnitev. Polet iz Melbournea z Emirates Airline v večernih urah nas je peljal preko Singapurja proti Dubaju, kjer smo eno noč prespali, da si ogledamo še to znamenito mesto. Že ob sedmih zjutraj je bilo 32 stopinj Celzija, čez dan pa tudi do 50 stopinj. Presenetilo nas je ogromno letališče, katerega še dograjujejo. Z avtobusom se peljemo na zajtrk v hotel in že opazimo številne žerjave, ki se stegujejo v zrak, kamorkoli pade pogled. Zelo veliko se gradi, želja šejka je, da mesto Dubaj postane največje gospodarsko središče, največja atrakcija za turizem in pač naj-naj v vsakem pomenu. Številni nebotičniki, posebno zgrajeno smučišče na robu nakupovalnega centra, sicer smo ga opazovali le skozi steklo. Umetni otoki v obliki palme, kjer stojijo hiše, primerne le za naj bogatejše, široke avtoceste, prvovrstno pristanišče. Že smo pred znamenitim hotelom Burj Al Arab. Izstopimo iz avtobusa, da fotografiramo, a nas omami vročina, da se kar hitro vrnemo spet na avtobus. Morje je

mirno, pesek vroč, in je kar nekaj obiskovalcev plaže. Trenutno se gradi stolpnica Burj Al Dubai, v obliki torpeda. Zgrajena bo do septembra prihodnjega leta in bo najvišja na svetu. Skupno z anteno maj bi dosegla kar 818 metrov višine in imela 138 nadstropij. Najvišje nadstropje bo 643m visoko v zraku – si predstavljate, da stojite ob oknu in gledate navzdol – groza!!! A si predstavljate, kakšen bo ta pogled nad obzorjem. Opazimo nekaj zelenih parkov, ki jih redno zalivajo. Več kot 60.000 palm krasi mesto; vse so uvožene. Voda je v tem mestu dražja od bencina, uporabljajo veliko desalinizirane vode, pitna voda je le v steklenicah. Izstopata gostoljubnost in prijaznost uslužbencev v hotelu in trgovinah.

Pred 35 leti je bila tukaj le puščava, danes pa stoji mogočno, skoraj milijonsko mesto. Betonska džungla v puščavi. Domačini imajo zelo ugodno življenje. Zaslužek je neobdavčen, vendar je davek na vsem, kar kupijo. Tukaj ni volitev, šejk ima glavno besedo pri vseh odločitvah, je tudi najbogatejši človek na svetu. Sedem držav, članice Združenih Emiratov, ima od leta 1971 vsaka svojega šejka in ti zbirajo svojega predsednika. Nimaš občutka, da si v muslimanski deželi, prisotnih je veliko ljudi iz zahoda. Oblečeni so sproščeno, sicer pa živi in dela v Dubaju 202 narodnosti. Niso vsi dobro plačani, tudi tukaj obstajajo reveži, ki se komaj preživljajo in imajo težave z vračanjem denarja za delovne vize. Delajo dnevno po 12 ur le za kakih sedem dolarjev dnevno, od vročine tudi po gradbiščih umirajo, sindikat je prepovedan. To so seveda delavci iz že tako revnih držav. Uradna jezika sta arabščina in angleščina. Teško je v nekaj stavekih opisati ta kraj in način življenja. Vredno je to doživeti, vendar huda vročina odsvetuje daljši obisk. Veliko vprašanje je, kako gleda na ta napredek bolj zagrizen sosednji muslimanski svet, kot sta to Iran in Južna Arabija?

Naslednje jutro imamo polet proti Dunaju; še sonce se nam smeji in nas pozdravlja. Tam nas pričakata naš nasmejani vodič, Tomaž Onič, ki je bil z nami tudi lani, ter naš šofer Igor Krevelj. Hitro smo ugotovili, da smo v varnih rokah. Peljemo se

proti Češki in občudujemo živo zeleno naravo. Nobenih težav na mejnem prehodu, policist je bil vesel steklenic piva, mi pa mirno naprej proti mestu Znojmo. Mesto ni bilo ravno kako lepo, niti urejeno. Ob robu mesta so velika polja in njive. Na Češkem gojijo veliko žita, krompirja, rdeče pese in sadja. Opazim veliko oljne repice. Vasice so vsepovsod stisnjene, nato pa spet velika ravnina, polja in gozdovi. Kmetijstvo je precej razvito, večji del zemlje je v privatni lasti. Avtomobil Škoda je še vedno lokalni proizvod. Tudi Češka je članica EU, meri skoraj 79.000 kvadratnih kilometrov, kjer živi 130 ljudi na vsak kvadratni kilometer. Za naše razmere v Avstraliji je to veliko. V zadnjih letih veliko popravljajo in gradijo nove ceste in hiše. Je ravninsko-gričevnata dežela, najvišji vrh Snežka je 1600 m visok. Cesta nas vodi skozi mesto Jihlava proti Pragi, kjer nas čaka nočitev, saj smo kar utrujeni in še ne naspani...

Novi dan in na vrsti je ogled mesta. Ker promet v mestu ni dovoljen, smo mesto prehodili peš in zato tudi veliko več videli. Da, Praga je res lepo mesto. Čisto in urejeno. Lepe ulice, zanimiva arhitektura, lepi parki. Sprehodili smo se po Karlovem mostu, zgrajenem v 14. stoletju, ki je dolg 500 metrov čez reko Vltavo, si ogledali praški grad, čudovit trg Venceslava, Hradčane – kraljevo rezidenco, sicer danes predsedniško palačo in cerkev sv. Vida. Posebnost palače za Slovence je ta, da je tukaj veliko Plečnikovega dela, sicer je dal gradu modernejšo obliko in uspešno povezal starejši stil gradnje z novejšim. Plečnik je bil osebni prijatelj prvega češko-slovaškega predsednika Tomaža Masaryka. V samostanu Loreta smo si ogledali zlato monštranco – praško sonce, posuto s številnimi biseri, dar neke bogate mestne dame. Na starem mestnem trgu smo zaman potrpežljivo čakali premik posebne ure na mestni hiši, katere ustvarjalec je bil oslepljen prav zato, da je ostala edinstvena. Ura sicer kaže čas, navadne mesece, lunine mesece, predstavlja nebesna znamenja, figure kot so plemiči, kralj in smrt in še druge, sicer komplicirana ustvarjalnost, kjer se vsakih 60 minut na uri dogaja nekaj posebnega – ta dan ura ni delala, mi pa smo razočarani nadaljevali pot po mestu, vendar smo se kar hitro potolažili, saj je bilo toliko zanimivosti vse naokrog. Presenetili so me drevoredi lip. Ni mogoče dati na papir, kaj vse so doživele oči.

Po prijetnem spanju sledi vožnja proti Poljski. Še en lep sončni dan. Na meji daljši postopek ob kontroli potnih listov. Smo pač bolj zanimivi, ker smo Avstralci in nas morajo vpisati v računalnik. Na cestah vse več prometnega zastoja zaradi ozkih in še neurejenih cest, vendar čim bolj se bližamo Varšavi, boljše je speljan promet. Tudi tukaj veliko ravnine, vse zeleno, veliko poljedelstva in sadjarstva. Peljali smo se skozi Hradec, Karlowe in Wrocław proti glavnemu mestu. Tri pomembnejša poljska mesta so Varšava, Lodz in Krakov. Gdansk je pomembno pristanišče in mesto, kjer se je začelo gibanje Solidarnost leta 1980. Štirideset milijonov Poljakov živi na ozemlju, ki meri 315 kvadratnih kilometrov. Poljska je bolj zapuščenata, hiše bolj raztresene kot na Češkem. Varšava je bila koncem 2. svetovne vojne 90% porušena od Nemcev. Obnova mesta je v istem stilu kot pred bombardiranjem – dobili so vojno odškodnino in seveda je bilo veliko prostovoljnega dela državljanov, ki čutijo močno narodno zavest. Velikanske zgradbe dajejo občutek mogočnosti in ruske prisotnosti. Skoraj ni opazno, da so vse stavbe skorajda nove. Veliko je stanovanjskih blokov. Zanimiva je velikanska palača kulture in znanosti, ki jo je dal zgraditi Stalin iz 40 milijonov opek, kot je število Poljakov, simbol ruske veljave, ki pa jo Poljaki ne vidijo radi. Ogledali smo si staro mesto ob reki Visli, spomenik neznanemu vojaku, kraj židovskega geta in njihov spomenik, kraljevo palačo in veliko drugih zanimivosti. Poljaki so zelo veren narod, 87% je katoličanov. Zelo ponosni so na svojega papeža, blaženega Janeza Pavla II. Po obilnem zajtrku spet naprej. Pričakuje nas Litva. Peljemo se skozi Grajewo in Augustow. Na poti opazimo veliko štokelj, kot v Prekmurju. Nekaj živine se pase na travnikih, kar je redkost. Spet ravnina, polja in gozdovi. Vse tako zeleno. Očitno tukaj ni bilo suše. Že smo v Litvi. Ob cesti precej lesenih hiš, pokrivajo jih strehe iz azbesta. Veliko lip, brez, bezga, raznolike velikosti njiv in pašnikov. Litva meri za tri in četrt Slovenij, prebivalstva ima le tri milijone in pol. Je torej bolj redko naseljena. Presenetili me pogled, kako neka žena molze kravo kar na njivi. Glavno mesto Vilnius, kjer prespimo dve noči, ima 600000 prebivalcev, veliko parkov in dreves. Veliko se obnavlja, je kar lepo urejeno in čisto mesto. Ljudje so lepo oblečeni, vendar imajo nekako počasnejši tempo življenja. Po ogledu

mesta smo se podali na Gediminasov stolp, od koder smo imeli krasen pogled na celotno mesto. Novo obnovljene cerkve spet služijo bogoslužju, vendar so v času ruske okupacije te služile v prosvetne namene in bile zelo poškodovane.

Pojavijo se težave z menjavo avstralskih dolarjev. Sprejmejo kvečjemu le njihov denar, tako smo prisiljeni šparati. Problem se pojavi, ker smo v vsaki državi le po en dan. Ni praktično menjati veliko denarja, ker ti potem v žepu ostane več vrst drobiža. Preračunala sem, da smo se na celotni poti srečali z enajstimi državami, enajstimi jeziki in devetimi denarnimi valutami. Le v Avstriji, Finski in Sloveniji smo se srečali z euro denarjem. Še za uporabo stranišč nam je ravno v Litvi plačal vodič. Da, po vseh teh državah se plača. Ni šala, če nimaš denarja.

Pogled v staro glavno mesto Litve, Trakai. To je mesto petih jezer. Na enem stoji srednjeveški grad, ki je bil porušen v 18. stoletju in je v obnovi že od leta 1987, lep slikovit kraj. Posebnost tega gradu je način ogrevanja na vroči zrak. V okolici je veliko lesenih starih hiš. Po kar pozni večerji se je prilegel počitek in sladko spanje.

Osmi dan potovanja. Še vedno smo navdušeni in željni novih doživetij. Na vrsti je Kaunas, drugo največje mesto v Litvi. Skozi mesto tečeta kar dve reki, Neris in Neman. Nagaja nam vreme, hladno je postalo, le 17 stopinj in dežuje. Primernejše je, da za ogled mesta ostanemo kar največ na avtobusu. Še obalna vožnja proti tretjemu največjemu mestu Klaipedi. Veliko pristanišče, kjer smo se vkrcali na trajekt, da se odpeljemo na polotok Kursko koso. Ta je približno 100 km dolg in širok od 400 do 4000 metrov. En del tega polotoka spada Rusiji. V vasici Nida je muzej okrasnega jantarja, kar je bilo v poseben interes ženskam, možje pa so izkazali svojo velikodušnost. Niti dež in mraz nista pokvarila našega razpoloženja, sicer pade v tem

kraju letno 1400 mm dežja in je ta dan bilo le 14 stopinj Celzija. Tudi sprehod ob obali je bil kar prijeten, pa če tudi daljši kot načrtovano, le številne stopnice so enim vzele malo sape. Kar čudijo me s slamo pokrite hiše. Spet smo v Klaipedi, kjer smo vstopili v frančiškansko cerkev in zapeli Lepa si lepa, roža Marija. Klaipeda je najstarejše mesto v Litvi in pomembno pristanišče. Šteje 210.000 prebivalcev. Kako se je danes prilegla vodka, s katero sta nas vsak dan po par krat dnevno, gor in dol po avtobusu, vestno stregla Franc Fekonja in Mihelca Šušteršič.

Spet novi dan, spet nova doživetja. V bližini kraja Šiauliai je hrib križev. To je romarski in simboličen kraj Litvancev, kraj prošenj in središče narodne zavesti. Tukaj zagledamo gomilo križev. Ni mogoče ugotoviti, koliko jih je. Vseh velikosti, kot tudi rožni venci in pobožne podobe. Vse to še danes prinašajo na ta kraj. V času ruske okupacije je ta kraj veljal za tihi upor proti okupatorju. Bil je dvakrat ali trikrat popolnoma poravnani, a spet je narod prihajal in prinašal križe in svoje prošnje. Rečeno je, da je več kot 50.000 križev, verjetno jih je tudi čez 100.000 in še več. Prezame te neki nadnaravni občutek in v tišini premišljuješ in občuduješ pomembnost tega kraja. Počasi nadaljujemo pot proti Joniškiš, kjer smo se ustavili za malico, preden pridemo do meje in prestopimo v Latvijo.

Avstralski potni listi so vedno deležni nekoliko več pozornosti. Ni vsak dan, da se pojavi kar 48 Avstralcev. Zopet nas morajo vpisati v računalnik in spet vzame nekaj časa, da se to uredi, mi pa potrpežljivo čakamo na avtobusu. Ogledamo si dvorec Rundale, zgrajen v 17. stoletju, delo znanega arhitekta Rastrellija. Dvorec ima 138 sob s čudovitim vrtom. Presenečenje, tukaj srečamo skupino Slovencev iz Italije. Latvija in Litva sta si zelo slični, tudi po naravi. Glavno mesto Riga

ima eno tretjino vsega prebivalstva, 800.000 ljudi živi v tem mestu. Veliko je parkov in zelenja. Novo zgrajena mestna hiša je pred leti povzročila zmedo, ker se ne ujema s starinsko arhitekturo, sicer preveč izstopa in to ni vsem po volji. V Siguldi smo si ogledali razvaline križarskega gradu tevtonskih vitezov.

Bolj se podajamo na sever, vedno več je potokov, rek in jezer. Vedno krajše so noči. V vasi Cesis s tisoč prebivalci doživimo v krasnem parku otroški festival folklornih plesov in pesmi. Bilo je zelo pestro, kar ostali bi in spremljali nastop, a nam čas ne dopušča. Ta kraj obišče letno 10.000 ljudi in je znan po krasoti, urejenosti in po narodni zavesti. Bil je spet lep sončen dan. Mi pa naprej proti Estoniji.

Estonija je bolj redko naseljena in ima le 1,4 milijona prebivalstva. Takoj opazimo lepše ceste, za katere je prispevala EU. Veliko iglavcev, hrastov, lip, brez in spet potoki in jezera. Po deželi je še vedno veliko lesenih hiš. V Estoniji živi veliko luterancev, večina prebivalcev živi v mestih, le 6% se ukvarja s poljedelstvom. Tallinn, skoraj polj milijonsko glavno mesto, je zgrajeno na bolj gričastem območju. Ogled starega mestnega jedra je vsepovsod najbolj zanimiv, tudi tukaj. Mestna vrata, dvorec Petra Velikega, cerkev svetega Olafa, pravoslavna katedrala Aleksandra Nevskega in druge zanimivosti.

Dan prej smo prenočili v univerzitetnem mestu

Tartu. Prenočili smo prav nasproti nakupovalnega centra. Kakšna sreča, saj nikoli nimamo časa za nakupovanje, ali se vsaj sprehoditi v miru po trgovinah. Jasno, program sestavljajo moški. V tem mestu živi 20.000 študentov, kar je ena petina prebivalstva. obiščemo cerkev svetega Janeza, lani spet odprta bogoslužju po obnovitvi. Posebnost te cerkve so številni glinasti kipci. Sicer je celotno mestece zelo sproščeno in lepo urejeno.

Dvanajsti dan potovanja. Vozimo se ob baltskem morju, vse bliže Rusije. Občudujemo naravo. Sama ravnina, veliko posameznih hiš, kmetij in manjših vasic, spet hiše pokrite z azbestom. V kraju Narva se ustavimo, okrepčamo in pripravimo na morebitni daljši zastoj na ruski meji, kot sta nas opozorila Igor in Tomaž. Nič nas ne sme presenetiti. Obmejni pas je zelo zapuščen in neurejen. Na meji so nas Rusi zadržali le eno uro. To je zelo ugodno, pripomnita Igor in Tomaž, le da je Igor moral plačati sto eurov, da carinikom ni bilo potrebno pregledovati naših kovčkov in potovalk!!! Ja, prispeli smo v Rusijo.

Komaj prekoračimo mejo, že začne avtobus poskakovati kot kenguruj zaradi slabe ceste. Na cestah so starejši avtomobili kot v prejšnjih državah. Od rje razpadajoči avtobusi, s časopisom pokrita razbita okna. Ob cesti majhne hišice, ja, še vedno pokrite z azbestom, čakajoč na popravilo in obnovo. Nekam depresivno. Kakih 20 km v notranjost nas sredi križišča ustavi policist, ne glede na to, da

tam oviramo promet. Prekršek - hitra vožnja! Po tej cesti, da je mogoče hitro voziti? Po odvzemu vozniškega dovoljenja Igor sledi policistu v kabino. Avtobus še vedno stoji sredi križišča. Čez nekaj minut se vrne Igor, olajšan za 30 eurov, a brez kakršnega koli potrdila in naprej. Pove nam, da to ni nič nenavadnega v Rusiji. Čim bolj se bližamo Sankt Peterburgu tem lepše so ceste.

Končno je pred nami to znamenito, zgodovinsko mesto, po katerem smo hrepeneli vse od prijave

na potovanje. Mogočno mesto Sankt Peterburg ima 4,6 milijona prebivalcev. Zgrajeno je bilo pred tristo leti po zamisli Petra Velikega, sicer v desetih letih, tako rekoč skozi noč. V času gradnje tega mesta se ni smelo graditi nikjer drugje. Ves gradbeni material je bil namenjen le temu mestu. Sankt Petersburg je bilo dolgo časa glavno mesto Rusije. Zgrajeno je ob reki Nevi, kjer je močvirnat teren, zato so uporabili ogromno kamenja, da so utrdili temelje. V času gradnje je bil uveden davek, da je vsak človek moral prispevati en kamen, ladje pa tri. Skozi mesto se vije 2000 ulic, 70 rek in kanalov, 100 otokov. Veliko je mostov. Glavna ulica, Nevsky Prospekt, je dolga 4,5 km.

Za ogled mesta in okolice imamo krasno sončno vreme, kljub temu, da je v tem kraju letno le 60 sončnih dni in veliko dežja. Doživljamo polarni dan, sicer noč traja le dve uri, da imamo res veliko možnosti in časa za ogled. Prespimo v velikem, lepem, trinajst nadstropnem hotelu Ochtinskaya, kar dve noči, da res doživimo čim več. Imamo krasen panoramski pogled na mesto. Seveda tudi brez dodatne vozniške kazni ni šlo. Spet je šlo 30 eurov. Edino tukaj smo morali imeti ruske vodiče, Tomaž je moral molčati in pridno poslušati, kot mi.

Vidimo nekatere palače in dvorce, skupno jih je v St. Peterburgu blizu 500. Novo obnovljene cerkve in katedrale, katere so do nedavnega služile kot skladišča, velike mestne zgradbe in ogromno velikih stanovanjskih blokov. Že pred 300 leti so mislili na bodočnost, sicer ima Sankt Peterburg veliko širokih cest, primernih za današnji promet in prostor za širitev istih. Ogledamo si katedralo sv. Petra in Pavla z grobnico ruskih carjev, v kateri so tudi ostanki pobite družine Romanof ob koncu prve svetovne vojne. Ogromno bogastva in razkošnosti. Zimska palača, dom ruskih carjev, stoji vsemogočna na obrežju reke Neve in je danes eden največjih muzejev na svetu, v primerjavi le z muzejem v Parizu in v Vatikanu. Sicer ima Ermitaž muzej 1050 sob, 2000 vrat, 2000 oken. Za ogled vsega zastavljenega moraš prehoditi 20 km, kjer je nad 3 milijone razstavljenih predmetov. Nismo imeli časa za ogled vsega. Zapreš oči in začneš sanjariti o bleščečem življenju privilegiranih družin v času carske zgodovine, ko je ostali narod trpel siromaštvo. Sicer pa tudi danes v tem mestu ni vse zlato. Stanovanjski bloki gnijejo in razpadajo, zapuščena so tudi druga poslopja, ki so potrebna

obnove, vendar imajo prednost turistični objekti. Podali smo se v Tsarskoje Selo na ogled Katarininega dvorca in do Petrodvorca, kjer prevladuje razkošni park s številnimi drevoredi, vodnjaki, raznoliki kipi in kanal do baltskega morja. Vkrkali smo se tudi na eno od ladij za večerno vožnjo po reki Nevi za ogled mesta. Vendar smo se ob pogledu na pripravljene mize preveč sprostili. Komaj smo sledili folklorni predstavi pesmi in plesov ob kapljici šampanjca in vodke. Vedno glasnejši smo postajali, tudi mi peli, sicer so peli. Mene je ravno na ladji doletela nesreča. Zbrisala sem nad 70 posnetkov na fotoaparatu; sami čudoviti posnetki!!! Kar na jok mi je šlo, ni mi bilo ne do smeha, še manj pa do petja.

Življenje je bolj depresivno kot ne. Vsi se držijo zelo resno, ne znajo se nasmejati. Veliko je problema z alkoholizmom in mamili. Povprečna življenjska doba je za moškega 59 let, za žensko 67 let, za celotno Rusijo povprečno 63 in 72 let. V socialističnih stanovanjskih blokkih si po 25 družin deli komunalne kuhinje, pralnice in kopalnice. Večina teh stanovanj je danes v privatni lasti. Kot vsepovsod, tudi tukaj gradijo lepe, nove apartmaje.

Napisi v mestu so le v cirilici. Angleščino navadni uslužbenci razumejo bolj slabo. Niso še vajeni ugodno delati s turisti. Le v tem čudovitem mestu smo doživeli, da ni bilo primernih lokalov ali restavracij za hitro kosilo, ko smo čakali na napovedan vstop v muzej, je še mleka za kavo zmanjkalo. Vsekakor, doživetje je bilo enkratno.

Štirinajsti dan potovanja je že za nami. V popoldanskih urah smo se podali proti meji za Finsko. Že kakih 10 km pred mejo nam ruski policisti pregledajo potne liste. Ob cesti stoji vrsta kamionov, ki čakajo na carinski pregled. Na obmejnem pasu spet kontrola potnih listov. Iz avtobusa gremo peš mimo kontrole, da nas vpišejo v računalnik, med tem, ko policist pregleda celoten avtobus. Spet pogajanje s cariniki, našim vodičem in šoferjem v eni od pisarn. Po tri urnem postanku spet plačilo carinikom in po petkratni kontroli potnih listov se končno poslovimo od Rusije. Ob cesti pa je še vedno veliko kamionov. Kilometre dolge kolone!!! Igor nam pove, da čakajo tako po tri dni, to brez vsake ugodnosti, kot bi to naj bilo kakšno stranišče ali kakšna okrepčevalnica. Šoferji morajo imeti vse s seboj, tudi lopate in nadvse veliko potrpežljivosti. Prav zasmilili so se

mi ti reveži. Za nas pa spet dodatna zanimivost. Na meji s Finsko, vstop v EU, so tudi brezusmiljenja, četudi so nas Rusi tako zadržali. Vso prtljago na slikanje in nazaj na avtobus. Prijetno počutje pa vendar le je kljub utrujenosti, ko te carinik in policist prijazno pozdravita. Poznemu prihodu in pozni večerji v hotelu v prijetnem mestu Imatra se je prileglo prav težko pričakovano spanje. Finska je dežela jezer, nad 800.000 jih je in gozdov. Napredna država z vsemi ugodnostmi. Veliko smrek, brez, nadvse pa spet lepe ceste. Je redko naseljena dežela, 17 ljudi na kv. kilometer. Domovina elektronske tehnike Nokia. Proti mestu Helsinki nas pozdravlja tudi kamniti teren in kako gričevje. Zadnji dan za ogled in spoznanje še enega mesta. Helsinki je moderno olimpijsko mesto, zelo lepo urejeno, s številnimi parki, čisto in prijazno. Posebnost tega mesta, vsaj za mene, je bil ogled na hribu, v živo skalo vklesana cerkev, ki služi tudi za koncerte.

Spet nas prebudi lepo sončno jutro. Vožnja do letališča, slovo od Igorja, sicer on pričakuje novo skupino iz Slovenije v popoldanskih urah, nas pa polet proti Ljubljani. Tukaj je že hladneje. Tudi dež nas malo zmoti, vendar smo vsi srečni, ker smo spet na domačih tleh. Prevzela so nas do sedaj umirjena čustva. Ob pesmi Šumijo gozdovi domači, ko smo čakali na prtljago, so marsikaterega obliše solze, da, doma smo. Čaka nas srečanje s sorodniki, rojstni kraji. V gostišču Zajc v Lahovščah

v bližini Brnika nas čaka poslovilno kosilo, preden se razidemo vsak na svoj kraj. Lepo pripravljene mize, odlična, preobilna hrana, ob žlahtni kapljici smo kar od sreče cveteli. Nekaj tudi žalosti, saj se bomo morali posloviti drug od drugega, lepa in prijetna skupina smo bili. Pri kosilu se nam pridružijo še naša Marija Anžič z mamo, mama patra Cirila, ki nam je zapela pesem o Evici, pater Darko iz Sydneya, mama in sestra Mete Lenarčič, Milan Sajko iz Slovenske Bistrice in Helena Blagne z možem in sinkom. Helena bi nam naj tudi zapela, vendar ni bilo ozvočenja, tako smo se ji pridružili ob pesmi Kol'kor kapljic tol'ko let.

Vsega lepega je enkrat konec. Tako tudi našemu potovanju. Hvala vsem za prijetno družbo. Res veliko smo doživeli, veliko videli, se veliko naučili in veliko nasmejali. Ostali nam bodo krasni spomini in albumi čudovitih slik.

Hvala Stanetu Prosenaku za vsoskrbin organizacijo, hvala Dragici Gomizelj in Mary Prosenak za vso pomoč in prijaznost na potovanju. Zahvala tudi turistični agenciji Sajko v Sloveniji, vodiču Tomažu Oniču za ponovno lepo pripravljene komentarje in seveda hvala šoferju Igorju Krevlju za vseh srečno prevoženih 4000 kilometrov. Pa še kdaj!

Večina nas je že doma, eni se še potepajo po Sloveniji in uživajo dopust in srečanje s svojci.

Anica Markič, Melbourne VIC

KRAJČEV CITY HOTEL, DRUGI DOM IZSELJENCEV V LJUBLJANI

V središču mesta Ljubljana je nekoč stala gostilna Štrukelj. Lastnica jo je dala svojemu sorodniku Jerneju Černetu, ki je gostilno nadzidal za dve nadstropji in jo poimenoval v Hotel Štrukelj, ki ga je upravljal skupaj s člani svoje družine.

Na začetku druge svetovne vojne je prišel v hotel stanovat mladi Niko Krajc iz Grahovega pri Cerknici, ki je pogosto poslovno prihajal v Ljubljano. Njegova družina je namreč v Grahovem vodila veliko lesno izvozno podjetje, poleg velike vinske kleti in drugih izvoznih poslov. V Ljubljani pa so imeli prav nasproti Hotela Štrukelj lesno skladišče. V hotelu je spoznal domačo hčerko Marjanco, ki je s starši vodila hotel in maja 1945 sta se poročila v frančiškanski cerkvi na Tromostovju. Ob koncu vojne je bilo obema družinama odvzeto premoženje in ostali so brez strehe. Mladi par je odšel v Avstrijo, kjer se jima je v Lienzu na Tirolskem rodil sin Niko. Leta 1950 so odšli v Avstralijo, kjer so se ustavili v Fairfieldu, zahodnem predmestju Sydneya, kjer se je Niko zaposlil na žagi, saj je bil navajen dela z lesom. Znanje in sposobnost sta ga kmalu pripeljali do zahtevnejšega dela. Po nekaj letih je začel svoje gradbeno podjetje, ki se je s pridnim delom razvijalo in večalo, še bolj, ko sta se s časom pridružila tudi oba sinova, Nick in Mark.

Medtem je v Ljubljani iz zaplenjenega Hotela Štrukelj nastal Hotel Turist, kateremu je bilo dodanih več nadstropij in vrt. Ko je ob razglasitvi

neodvisnosti Republike Slovenije prišlo do vračanja razlaščenih posesti, je bil Marjanci Krajc kot enemu članu razlaščene družine v originalnem hotelu vrnjen majhen delež. Krajčevi so izplačali druge člane družine, plačati pa so morali tudi dograjena nadstropja hotela in dodani vrtni del. Končno, ko je okrog leta 1995 kompletno lastništvo prešlo v njihove roke, so začeli predelovati zastareli hotel in na njegovem mestu je zrasel nov, moderen City Hotel, kjer je Krajčeva družina izkoristila vse bogate gradbene izkušnje iz Avstralije in ustvarila sredi Ljubljane prijetno oazo udobja in ustvarjalnosti. Novi hotel nudi udobne spalnice, moderne konferenčne sobe z vso moderno tehnologijo, prostorno in prijazno restavracijo, kjer je hrana zelo posrečena mešanica kozmopolitanskih jedi s slovenskimi specialitetami, spretno in prijazno osebje, ki se zna z gosti sporazumevati v številnih tujih jezikih, poleg odlične lokacije, ki je blizu vseh dogajanj v mestu.

Bila sem del skupine novinarjev iz vsega sveta, ki so se zbrali v Ljubljani na seminarju. V hotelu smo preživeli najprej teden dni in čeprav hotel še ni bil povsem končan, je bil že poln skupin, kot je bila naša. Uživali smo v dnevih predavanj v konferenčnih sobah, pomešanih z družabnostjo v prostorni jedilnici ali na terasi in kar nas je bilo Avstralcev, smo se včasih pridružili gospodu in gospe Krajc pri skodelici odlične kave v jedilnici in se pomenili z njima o spominih na Sydney, v deželi

»Down Under«. Hotel se nam je tako priljubil, da smo se večkrat vračali tudi potem, ko je bil seminar končan in smo hotel zapustili, za srečanja s prijatelji in znanci, na kosilo ali za krožnik odličnih sirovih štrukljev, ki so še posebna specialiteta hotelske restavracije. Prav gotovo pa se bomo še vrnili tja naslednjič, ko nas pot zanese v staro domovino, saj ta košček Ljubljane predstavlja za nas najboljšo mešanico obeh svetov, starega in novega.

Na terasi Krajčevega City Hotela v središču Ljubljane:
Martha Magajna, gospa Marjanca Krajc, g. Niko in njun sin Mark Krajc.

Martha Magajna, Sydney NSW

p. Ciril A. Božič, OFM
Sts. CYRIL & METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com

DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

TUDI LETOŠNJA TELOVSKA procesija na prvo nedeljo v juniju je bila izredno slovesna z uglajeno vzornim sodelovanjem vseh slovenskih društev. Dan je bil sončen, nebo modro, v srcih ljudi pa vera, veselje, ponos, dobrota.

Zahvala vsem predsednikom, članom upravnih odborov in članom slovenskih društev: SD Melbourne, SD Ivan Cankar iz Geelonga, SD Planica - Springvale, SD St. Albans in SD Jadran za sodelovanje pri praznovanju praznika Sv. Rešnjega Telesa in Krvi – Telovo; prav tako tudi vsem sodelujočim: pevcem, pevovodkinji, organistu, bralcem, nosilcem bander in križa, otrokom in njihovim staršem, učiteljicam, narodnim nošam, ministrantom, mežnarjem, akolitu, fotografiji; vsem, ki ste okrasili cerkev in oltarje, uredili vrt in okolico ter notranjost cerkve ter vsem sodelujočim v procesiji. Bog povrni!

DVA NOVA POMOŽNA ŠKOFA je 30. aprila letos imenoval papež Benedikt XVI. za nadškofijo Melbourne. Na praznik Srca Jezusovega, 15. junija 2007, sta v katedrali sv. Patrika v Melbourne prejela škofovsko posvečenje msgr. Peter Elliott in g. Timothy Costelloe SDB. Škof Elliott je sedaj odgovoren za južno regijo nadškofije, škof Costelloe pa za severno. Že dosedanji pomožni škof Christopher Prowse je prevzel odgovornost za zahodni del nadškofije.

SLOVENSKI DAN državnosti smo proslavili pri nas v Kew po deseti maši z dvigom zastav, petjem himn ter priložnostnim programom. Stojan Brne je ponosno prinesel zgodovinsko zastavo, ki je plapolala leta 1991

pred viktorijskim parlamentom v Melbourne in nam to tudi povedal. Po programu je bila zakuska v dvorani. Postregli so z okusnimi kranjskimi klobasami, ki sta jih pripravila ter podarila Stojan in Vera Brne.

S PRAZNOVANJA 16. OBLETNICE SAMOSTOJNE SLOVENIJE V KEW

Melbourne, 24. junija 2007

Drage Slovenke, dragi Slovenci!

Danes praznujemo 16. rojstni dan samostojne Republike Slovenije. Zastava, ki jo držim v roki, mi je v velik ponos.

2. junija 1991 sem se s to slovensko zastavo (takrat še ni imela uradnega grba) udeležil demonstracij v Melbourne, ki so nam pripomogle k priznanju slovenske samostojnosti v Avstraliji.

Demonstrirali smo mirno, vneto in s ponosom ter s tem dokazali, da smo narod, ki ljubi mir, svobodo, prijateljstvo in demokracijo, predvsem pa spoštovanje do domovine Slovenije in druge domovine Avstralije.

Zastava, takšna kot je, bo zame vedno ostala simbol uspeha slovenskega naroda, ki si je po mirni poti priboril zmago in mednarodno priznanje v svetu.

Čestitke izrekam deželi Sloveniji in vsem njenim ljudem doma in po svetu. **Stojan Brne, Melbourne VIC**

Na praznik svetih apostolov Petra in Pavla, v petek, 29. junija, je v naši cerkvi ob 10. uri dopoldne v Kew somaševalo sedem župnikov iz Slovenije, ki so na bili na popotovanju po Avstraliji: msgr. dr. Anton Štrukelj – profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani in župnik v Zapogah, prelat g. Andrej Svete – župnik v Brdu pri Lukovici, g. Jože Ovniček – župnik v Notranjih Goricah, g. Maks Ipavec – župnik v Begunjah pri Cerknici, g. Mitja Štirn – župnik v Kranju – Zlato polje, g. Luka Zidanšek – župnik v Semiču in voditelj škofijskega odbora za medije škofije v Novem mestu, g. Janez Bernot – župnik v župniji Ljubljana – Polje. Z njimi je bil tudi Franc Svete, brat prelata Andreja. Dr. Štrukelj je v imenu skupine po prihodu domov poslal prijazno zahvalo vsem dobrim ljudem, ki so jih srečali in bili deležni njihove dobrote.

ŽEGNANJE v čast našima zavetnikoma svetima bratoma Cirilu in Metodu smo imeli v nedeljo, 1. julija 2007. Glavna slovesnost je bila seveda slovesna sveta maša ob 10. uri. Poleg rednih ministrantov so se nam

pridružili še nekdanji ministrantje Simon Grilj, David Hvalica, Andrew Bratina ter v cerkvi s hčerko Pavle Bogovič. Po že ustaljeni navadi so gospodinje nanosile dobrot, da so bile mize polne in vzdušje tudi v dvorani praznično. Bog lonaj za to stalno dobroto in hvala za darove.

MARTINOVANJE in pokušinavin je bila pridružena družinskemu kosilu na tretjo nedeljo, 15. julija 2007. Organizator Darko Postružin nam je napisal:

MARTINOVANJE smo imeli v Kew v nedeljo, 15. julija 2007, že drugo po vrsti in je bilo tudi to leto zelo lepo pripravljeno in uspešno.

Zaradi letošnje suše, pozebe in požarov je bilo kar nekaj manj vin, smo se pa potrudili in razstavili lanska in predlanska vina in to kakovostna, saj so bila nekatera vina različnih pridelovalcev že nagrajena s priznanji zlate, srebrne in bronaste medalje na različnih sejmih.

Razstavljenih je bilo 19 različnih vin osmih pridelovalcev: Danilo Menec in Ivan Šestan sta razstavljala shiraz, Alojz Jakša chardonnay, Ivan Horvat muškat, Marjan Marsič in Viktor Matičič shiraz in merlot, Derry Maddison chardonnay, merlot in roze, Peter Belec merlot, rizling, roze, lambrusco, sauvignon blank in Darko Postružin pinot noir, trabiano, sauvignon blank in izabelo z domače brajde Franca in Hedvike Vogrin iz Templestowe.

Za dekoracijo mize, za olive, sir in grozdje je poskrbela Ljubica Postružin, ki je vina predstavila v slovenščini tudi študentom slovenskega tečaja za odrasle.

Zahvaljujem se vsem, ki so podarili vina in mi tako pomagali pri uspešni organizaciji letošnjega martinovanja. Lep pozdrav vsem!

Darko Postružin, Melbourne VIC

Hvala Darku Postružinu za odlično organizacijo martinovanja, pridelovalcem vin za sodelovanje, Ljubici za pomoč, Angelci Povh in njeni skupini društva sv. Eme za dobro kosilo, s katerim so nahranili nad 180 ljudi. V juniju je prav takšno delo opravila skupina društva sv. Eme pod vodstvom Majde Brožič, za dan državnosti pa sta gostila Vera in Stojan Brne s kranjskimi klobasami, ki sta jih naredila in podarila. V avgustu bo pripravila družinsko kosilo skupina žena z Jadrana pod vodstvom Brune Burlovič. Hvala vsem!

Še leto dni nas loči od svetovnega dneva mladih, ki bo prihodnje leto v Sydneyu in na katerega se pripravljajo mladi z vsega sveta – WYD 08. Tudi iz

Slovenije bo priromalo kar nekaj mladih. O svetovnem dnevu v Torontu v Kanadi ter o pripravah na prihodnjega sta spregovorila Andrew Bratina in Michelle Fistrič pri maši v nedeljo, 15. julija. Vsako škofija ima svojo pripravo. Prihodnje leto bodo za nekaj dni prišli mladi iz Slovenije tudi v Melbourne in že razmišljamo, kako jih bomo sprejeli. Prosilili bomo tudi družine za pomoč. Že sedaj se lahko javite Michelle Fistrič na telefon 03 9434 3870.

10. obletnica smrti p. Bazilija:

Našega rajnega dušnega pastirja smo se že spomnili pri slovesnosti našega žeganja prvo nedeljo v juliju in se ga bomo še ob obletnici smrti in pogreba. Pater Bazilij je umrl 26. julija 1997. V nedeljo,

29. julija 2007, bo upokojeni melbournski nadškof dr. Thomas Francis Little DD KBE (nadškofijo je vodil v letih 1974 – 1996) daroval v naši cerkvi v Kew ob 10. uri dopoldne sveto mašo, pridigal in blagoslovil mozaik patra Bazilija, ki ga je zares umetniško izdelal Lojze Jerič, za kar sem mu prisrčno zahvaljujemo. Naj bo to naš hvaležen spomin na p. Bazilija! Uvodni pozdrav bo imel dolgoletni sodelavec p. Bazilija ter sedanjí predsednik zaupnikov doma matere Romane in član pastoralnega sveta, g. Stanko Prosenak, za sklep pa bo spregovoril častni generalni konzul RS za NSW in dolgo let tudi za Viktorijo, g. Alfred Brežnik.

Na deseto obletnico pogreba patra Bazilija, na praznik Marije Angelske – porcijunkulo, v četrtek, 2. avgusta, bomo ob 10. uri dopoldne v Kew somaševali vsi slovenski patri v Avstraliji: p. Valerijan, p. Janez, p. Darko in p. Ciril. Sveta maša s somaševanjem vseh patrov pa bo tudi že v sredo, 1. avgusta, ob 7.30 zvečer. Patri bomo imeli svoje letno srečanje. Seznanili se bomo z dokumenti frančiškanskega provincialnega kapitlja, ki je bil letos v maju v Ljubljani ter načrtovali delo za leto naprej. Srečali pa se bomo tudi z mladimi, ki so v odboru za pripravo svetovnega dneva mladih.

Kar je bil bl. Anton Martin Slomšek za nas Slovence, tako je podobno tudi prva avstralska **blažena Mary MacKillop** za Avstralijo. Njen praznik obhajamo v sredo, 8. avgusta.

NA NAJVEČJI Marijin praznik, zapovedani praznik Marijinega vnebovzetja, v sredo, 15. avgusta 2007, bo praznična sveta maša z obnovitvijo posvetitve slovenskega naroda Materi Božji ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer.

Študentje tečaja slovenskega jezika za odrasle so prišli na martinovanje. Z leve na desno: Frank, David, Rosemary, asistentka tečaja Ljubica, Marko in Liz.

Na fotografijah spodaj je vesela družina po dobrem kosilu v Kew.

Na spodnji fotografiji sta David in Simon, ki sta ministrirala v Kew patru Baziliju pred leti, letos za žegnanje pa patru Cirilu.

OČETOVSKI DAN bomo praznovali eno nedeljo pred samim praznikom, zadnjo nedeljo v avgustu, 26.8.2007. Otroci Slomškove šole pa tudi plesalci folklorne skupine Iskra že vadijo.

IGRALSKA SKUPINA KEW je ponovno zaživela. Ob ponedeljkih zvečer vadijo Začarano Ančko. Kupili smo že tudi moderne naprave, ki lajšajo delo šepetalke in igralcev. Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu je odobril tudi Igralski skupini Kew nekaj sredstev, zato smo se lahko to privoščili.

Ob torkih zvečer vadi folklorna skupina, ob sredah ali četrtek ima vaje pevski zbor, občasno vadi pri nas tudi slovaška igralska skupina. Tako je dejavnosti cel kup.

33. slovenski mladinski koncert bo v soboto, 6. oktobra 2007, ob 4.00 popoldne v dvorani Slovensko-avstralskega društva v Canberri. Geslo letošnjega koncerta je: »Spoštuj preteklo, živi danes, delaj za prihodnost.« Skoraj imamo polna že dva avtobusa, zato pohitite s prijavi – kot nastopajoči ali kot poslušalci. Odhod iz Kew bo v četrtek, 4. oktobra, ob 7. uri zjutraj, izpred slovenskega kluba v St. Albansu pa že ob 6. uri zjutraj; povratek pa v nedeljo ob 10. uri zvečer. Prvo noč bomo prenočili v Narooma v New South Walesu, dve noči pa v Canberri. Prijave sprejema Lydia Bratina, telefon: 9700 3178. V ceno vožnje (\$180) je vključena večerja v petek in v soboto ter BBQ kosilo v nedeljo ter vstopnica za koncert. Cena prenočišča je \$218 po osebi v sobi za dva. Ob prijavi se plača depozit \$100.

MIMICA LAPUH je dopolnila 60 let. Hvala za njeno delo v naši skupnosti in Bog jo živi!

V juniju sta praznovala naša zvesta sodelavca in člana pevskega zbora **FRANCKA ANŽIN**, ki je dopolnila 85 let in **VIKTOR FERFOLJA**, ki je dopolnil 75 let.

Hvala in Bog naj ju ohranja pri zdravju in v veselju!

Pred petdesetimi leti, 17. julija 1957, sta se v Vatikanu poročila **ANTON** in **MARIJA ISKRA**. Čestitamo jima in želimo, da bosta še naprej zdrava in vesela med nami sprejemala Božji žegen!

KONZULARNE URE bodo v prostorih našega misijona v Kew v ponedeljek, 13. avgusta 2007, od 13. do 17. ure.

IZLET v Bright in okoliške planine organizirata Helena Leber (telefon 9889 0910) in Meta Lenarčič (telefon 9763 4245) od 16. do 18. avgusta. Cena vožnje, hrane in prenočišča je \$160.

Vsem, ki potujete ali ste na poti, želim veliko veselja, varnosti in sreče. In če ste praznovali ali praznujete v tem času god ali rojstni dan: Bog Vas živi!

KRSTI: Madeline Annette DOSSOR, roj. 25.01.1993, Coopers Plains QLD. Mati Sonia Roza Caf, oče Michael John Dossor. Botra Tania Caf. Sv. Ciril in Metod, Kew, 17.06.2007.

Blake Josef DOSSOR, roj. 19.05.1995, Meadowbrook QLD. Mati Sonia Roza Caf, oče Michael John Dossor. Botra Tania Caf. Sv. Ciril in Metod, Kew, 17.06.2007.

Sabrina Frances JOHNSON, roj. 12.02.2007, Heidelberg VIC. Mati Frances Marie Urbas, oče Grant Desmond Johnson. Botra sta Natasha Urbas in David Doughty. Sv. Ciril in Metod, Kew, 22.07.2007.

ODŠLI SO:

FRANK SLEJKO je umrl 02.05.2007 v Geelongu. Že v prejšnji številki Misli smo objavili nekaj podatkov, ki jih sedaj dopolnjujemo, kajti pismo sorodnice Stanke Peršič smo prejeli že po oddaji Misli v tiskarno, zato dopolnjujemo to, kar nam je prej povedala po telefonu: Frank je bil rojen 10.01.1923, drugi sin Štefana Slejko in Marije roj. Bavčar, na Ravnah – v Slejkah, kot se naselje imenuje – pri Črničah. Po vojni je tudi on, kot mnogo drugih Primorcev, preskočil mejo in priplul koncem februarja leta 1954 na ladji Toscana v Avstralijo. V Geelongu sta si z ženo Ano ustvarila dom. Bil je dober mož in skrben oče Andreju in Margareti. Imel je domotožje, ljubil je svoj rojstni kraj, a še večja ljubezen do otrok in vnukov ga je zadržala v Avstraliji. Zadnja leta je preživel v svoji novi hišici pri hčerki Margaret. Svojim vnukom je rezljal igrače in hišice iz lesa, da se bodo spominjali nonota, ko bodo zrasli. Pri pogrebni maši 8. maja v cerkvi Holy Family v Bell Parku je pel slovenski zbor, ki redno poje že preko 50 let pri slovenskih mašah od vsega začetka. Radi priskočijo na pomoč pri sedaj že pogostih pogrebi, da je vzdušje bolj slovensko in lepše. Frank je pokopan na Highton pokopališču, nedaleč od svojega doma. Sožalje družini in sorodnikom doma v Sloveniji izreka sorodnica Stanka Peršič.

ALOJZ ZADEL je umrl 03.06.2007 v Royal Melbourne Hospital, okrepčan s svetim maziljenjem. Rojen je bil 09.01.1935 v vasi Podbeže pri Ilirski Bistrici, v družini osmih otrok. V Italiji se je poročil 22.07.1956 z Bernardo

(Nardo), ki je bila doma iz iste vasi. V Avstralijo sta prišla 09.06.1957. Leto pozneje se jima je rodila hčerka Nada, julija 1964 sin Ivan. Delal je različna dela, največ v gradbeništvu. Pogrebno mašo smo imeli v cerkvi St. James the Apostle v Hoppers Crossing North ter nato pogreb na Keilor pokopališču, kjer so mu zapeli tudi pevci zbora Planika. Alojz zapušča ženo Nardo, hčerko Nado, poročeno s Stojanom Brnetom, ki imata Bernardette in Daniela; sina Ivana z ženo Jenny z Ashleyem in Mitchel, tri sestre v Melbourne: Marijo Monteburno in dvojčici Frano Krn in Ano Gustin ter Ivanko Fabijančič v domu v Ilirski Bistrici. Bratje so že vsi pokojni.

BOGDAN WEINBERGER je umrl 09.06.2007 v Sunshine Hospital. Teden dni prej, na praznik Sv. Trojice, v nedeljo, 3. junija, je ob enih zjutraj pri polni zavesti lepo pobožno, z zbrano in glasno molitvijo, prejel zakrament sv. maziljenja in obhajilo. Ob njem so bili vsi njegovi. Sin Andrew ima z ženo Annette tri sinove, hčerka Ivana, poročena s Kerryjem Marshall, ima Erina in Ryana. Rojen je bil 31.07.1920 v Mirnu pri Gorici. V Avstralijo je prišel leta 1951. Poročil se je z Marijo Gernek, a sta se ločila. V našem domu matere Romane je bil šest let. V Melbourne živi njegova sestra Otilija Faganel z družino, v Los Angelesu sestra Justina Kovačič, brat Ivan pa je padel med vojno leta 1944 pri Ajdovščini. Pogrebni obred smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu 14.06.2007, nato je sledila kremacija.

Dr. BRANKO ČESNIK je umrl 10.06.2007 na svojem domu v Melbourne po zahrbtni bolezni možganskega tumorja, ki mu ni bila kos niti medicina, kateri je Branko posvetil svoje življenje, saj je bil vodilni in med pionirji avstralske in mednarodne zdravstvene informatike. Neoperativni tumor so odkrili leta 2005. Rojen je bil 04.01.1956 očetu Pavletu Česniku in materi Bebi, po rodu Beograjkanki. Branko je doktoriral iz medicine leta 1995 na Monash univerzi v Melbourne in bil njen predavatelj že od leta 1988. Predaval je tudi v Južni Afriki. Leta 1991 je bil med ustanovitelji Health Informatics Society of Australia. Leta 1994 je bil med soustanovitelji Asia-Pacific Association for Medical Informatics in postal njen drugi predsednik (1997 – 2000). Deloval je v raznih strokovnih telesih medicine in ministrstva za zdravje, 15 let je delal za vladni oddelek za zdravje in staranje. Poleg svojega akademskega dela je več let delal v Emergency Department v Knox Private Hospital v Wantirni. Veliko je bilo še povedanega o njegovem znanstvenem delu na pogrebni svečanosti, ki je bila v kapeli Rose Funeral na Warrigal Road v Burwoodu 14.06.2007 ter o njem, kot človeku, ki je ljubil življenje in to močno. Ljubil je sneg in vodo in viski, bil pianist in veseljak. Zapušča starša, hčerki Samantha in Tereso (Tess), polbrata Peter Česnika v Ljubljani ter mnogo prijateljev.

DRAGO SLAVEC je umrl 10.06.2007 v Peter MacCallum Cancer Centre v Melbourne. Rojen je bil 12.03.1933 v vasi Bač pri Pivki v družini 11 otrok (9 deklet in 2 fanta).

V Sloveniji živi še brat Frane. Drago je bolehal tri leta, toda vedno je bil poln korajže in vere, predan svoji družini in prijateljem, še posebej na Jadranu. Pogrebno mašo smo darovali 19.06.2007 v cerkvi sv. Petra v Keilor East, še pred mašo molili rožni venec, nato pa ga pospremili na Keilor pokopališče. Pri maši in na pokopališču mu je zapel zbor Planika. Za njim žalujejo žena Kristina, hčerka Sandra, sin Eddie, sestra Fani Kavčič v Melbournu ter sestra dvojčica Lojzka v Kanadi, bratranec Hubert Sterle z družino v Geelongu.

SLAVA SUSOVIČ, ki je preživela zadnjega pol leta v našem domu matere Romane, je umrla 14.06.2007 v St. Vincent's Hospital. Rojena je bila 01.01.1932 na otoku Lastovo v Dalmaciji. V Avstralijo je prišla leta 1967. Pogrebno sveto mašo smo darovali v naši cerkvi v Kew 20.06.2007, sledila je kremacija v Springvale. V Melbournu ima sestri Ano in Rino, v Geelongu Jelo, Marija je na Lastovu, Milena na otoku Braču, brat Tonko v Rye v Melbournu. Brat Peter je umrl v Melbournu, brat Ivan pa v Zahodni Avstraliji, njegova žena Viktorija pa 17.06.2007.

JOŽE TURK je umrl na svojem domu v St. Albansu 16.06.2007. Rojen je bil v vasi Ratje v župniji Hinje v Suhi Krajini. V večeru 31. maja 1945 je z bratom Cirilom, ki je letos dopolnil 80 let, pobegnil iz Vetrinja pred zadnjim transportom beguncev naslednji dan nazaj v Jugoslavijo. Tisto noč je pobegnilo okrog sto ljudi, petsto pa so jih naslednji dan vrnili in večina jih je končala v Kočevskem Rogu. Jože je prispel v Avstralijo leta 1950. Brat Ciril je študiral teologijo in postal duhovnik. Vse do svoje upokojitve je bil župnik za Slovence v Stuttgartu. Enkrat je bil tudi na obisku pri bratu in tedaj, se spominja, je posnel veliko utripov slovenskega življa na filmski trak. Sedaj živi na avstrijskem Koroškem. Leta 1958 se je Jože poročil s Štefko Štefan iz Semiča v Beli Krajini. V zakonu so se jima rodili Milenca, Jože in Andrew. Milenca je poročena z Markom Plesničarjem in imata dva otroka, Andrew je poročen z Marcelo (Michelle) in imata tudi dva otroka. Andrew se bo poročil letos septembra z Darinko Marr. Jože je bil vse svoje delovno življenje gradbenik in kot takšen se je takoj vključil tudi v društveno življenje. Bil je član Slovenskega društva Melbourne in častni član Slovenskega društva St. Albans. Vedno nasmejan, dolensko hudomušen, pripravljen pomagati. Petkrat je obiskal Slovenijo. Na domu živi njegov brat Stanko, g. Ciril je v Avstriji, brat Ivan je že pokojen (umrl 1994 v Ljubljani) in pokojni sta tudi obe sestri. Rožni venec za pokojnega Jožeta smo molili v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu, naslednji dan, 22. junija 2007, pa sva tam z domačim župnikom Fr. Johnom O'Reillyjem darovala pogrebno sveto mašo in ga ob veliki množici spremljala tudi na pokopališče Keilor.

MARTA ZAVADLAV, roj. COLJA, je umrla 08.07.2007 v Caulfield Medical Centre. Pogrebna maša je bila

v Pascoe Vale, maševal je Fr. Burnie McDermont. Pokopana je bila na Northern Memorial Cemetery v Fawknerju.

Zora Gec je za Misli napisala: Naši botri Marti v slovo! Marta je bila rojena 25.02.1929 v Culjavi pri Gabrovici na Krasu. Z možem Albinom sta prišla v Avstralijo februarja 1954. V Pascoe Vale sta si kmalu po prihodu v Melbourne kupila hišo. Rodili so se jima trije sinovi in hčerka Sonia, ki bo letos dopolnila 44 let. Bolno deklico je na bolniški postelji birmal škof dr. Stanislav Lenič februarja 1973, botrovala pa je pokojna gospa Marcela Bole. Pokojna Marta je bila mati ena od tisočerih. Z vso ljubeznijo je stregla svoji bolni hčerki več kot 42 let. Njeno največje veselje je bila njena družina. Nikoli ni tožila, čeprav je delala 24 ur na dan, sedem dni v tednu. Vedno je bila nasmejana in prijazna in vsakega je rada sprejela v hišo. Prav tako je bila vesela tudi vsakega obiska v bolnišnici. Z njenim odhodom je nastala velika praznina v njenem domu. Globoko sožalje možu Albinu, sinovom Kevinu, Davidu, Paulu in hčerki Sonji. Marta, počivaj v miru in lahka naj Ti bo avstralska zemlja in večna luč naj Ti sveti. Mi pa Te bomo vedno ohranili v lepem spominu. – Zora in Albin Gec z Ljubotom, Sonio in Sandro.

FRANK ČESNIK je umrl dva dni pred svojim 46. rojstnim dnem, 14.07.2007 v Royal Melbourne Hospital, za posledicami srčne kapi. Rojen je bil 16.07.1961 v Melbournu, sedaj že pokojnemu očetu Jožetu (umrl 02.01.2003) in mami Pepci. Frank je izdeloval motorje za manjše dirkalne avtomobile. Zapušča mamo Pepco, 11 let mlajšega brata Marka z ženo Imogen, teto (mamino sestro) Berto Luksetič z družino v Melbournu, strica Naceta Česnika z družino, teto Pepco Zadel z družino v NSW. Rožni venec smo molili 20.07.2007 in darovali pogrebno mašo v cerkvi St. Martin de Porres v Avondale Heights ter ga nato spremljali na Keilor pokopališče. Pogrebno mašo je daroval s p. Cirilom tudi domači župnik Fr. Tony Kerin.

Sožalje vsem sorodnikom, mrtvim pa naj zasije svetloba Vstalega Kristusa!

p. Ciril

ZAHVALE

Ob zadnjem slovesu **JOŽETA TURKA** bi se radi zahvalili vsem, ki ste v tako velikem številu prišli k molitvi rožnega venca ter na pogreb in pomagali, da je bilo slovo od Jožeta nam vsem v tolažbo. Hvala g. župniku Fr. Johnu O'Reillyju in p. Cirilu za lepo pogrebno mašo in pokop na Keilor pokopališču. Vodstvu in članom Slovenskega kluba St. Albans, ki ga je Jože imel tako pri srcu, se zahvaljujemo za pripravo sedmine po pogrebu. Bog povrni vsem. Jože pa naj počiva v Božjem miru.

**Žalujoča žena Štefka,
Milenca, Jožko, Andrew in sorodniki.**

Spoštovani prijatelji!
Zelo se morava zahvaliti vsem, ki ste nama pomagali v težkih trenutkih ob smrti drage žene in matere **GIZELE ŠARKAN**. Rada bi izrekla prisrčno hvaležnost pevcem, dobrim kuharicam za pecivo in vsem za pripravo okrepčila po pogrebu. Ne moreva imenovati tolikih dobrotnikov po imenu, toda hvala p. Cirilu, ki je prišel iz Melbourn na pogreb ter skupaj s p. Valerijanom daroval pogrebno mašo. Hvala vsem, ki ste nama izrazili sožalje, osebno ali po pošti in poslali rože, hvala za vaše molitve in vašo prisotnost na pogrebu.

Herman in Peter Šarkan

Radi bi se preko Misli zahvalili vsem prijateljem in vsem, ki ste se v tako velikem številu zbrali k pogrebu moža, očeta in starega očeta **IVANA URHA**. Hvala za vse besede tolažbe, ki ste jih izrekli ali zapisali, za vence in cvetje. Hvala patru Darku za tako lepo opravljen obred, Carmen in pevcem za lepo petje v cerkvi in ob grobu. Hvala vsem, ki ste prišli od daleč; hvala članom Slovensko-avstralskega kluba v Canberri za ves trud in dobro zakusko. Prisrčna hvala vsem, ki ste bili prisotni na zadnji poti Ivanu v slovo. Naj počiva v miru Božjem.

Žalujoča žena Marija,

sinova Evgen in Igor z družinama.

Kristina, Sandra in Eddie se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste se udeležili rožnega venca, pogrebne maše in pogreba **DRAGOTA SLAVCA** ter vsem, ki ste nam izrekli sožalje, osebno ali pisno. Hvala za cvetje. Prisrčna hvala patru Cirilu Božiču za prelep zadnji obred. Najlepša hvala gospodu Rolandu Carmodyju in zboru Planika za lepo petje ter gospodu Petru Mandelju za lep govor. Hvala vsem, ki ste nam stali ob strani.

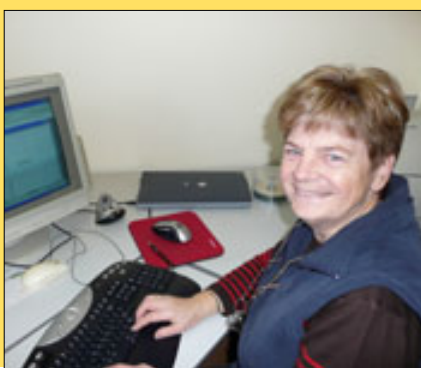
Kristina, Sandra in Eddie Slavec

MISLI IZ SLOVENIJE

Tako bi lahko dejali za te Misli, ki jih držite v rokah. Napisane so bile res v glavnem v Avstraliji, nekaj pa seveda v Sloveniji, toda oblikovane so bile v celoti prvič v Sloveniji. Naša urednica Marija Anžič se je koncem letošnjega maja vrnila v Slovenijo in je še vedno, hvala Bogu, pripravljena urejevati našo revijo. Sodobna sredstva interneta in digitalne fotografije vse to omogočajo in danes res sploh ni več pomembno, kje si, ali v sosednji sobi ali na drugi strani zemeljske oble. Internetni Skype pa nam omogoča brezplačen pogovor - še celo kamero!

Hvala Mariji za njeno vestno delo – njen izdelek držite v rokah. Tanja Grilj je prevzela fotografski aparat, s katerim zapisuje pomembne dogodke v Melbournu, Angelca Veedetz pa urejuje naročnine in Vaše darove. Florjan Auser nam je dal na serverju Stičišča avstralskih Slovencev več prostora za nalaganje dokumentov, tako, da poteka komunikacija izvrstno. Ko je vse zaključeno, pošlje Marija pdf.File preko interneta na naslov tiskarne. Iskrena zahvala vsem sodelavcem v Avstraliji in Sloveniji ter tudi Vam, dragi zvesti naročnik in bralec Misli.

p. Ciril A. Božič OFM, glavni urednik in upravnik Misli

Romanje mariborske nadškofije ob 100-letnici kronanja podobe Marije Pomagaj

Na trgu pred baziliko Marije Pomagaj na Brezjah je v soboto, 30. junija 2007 dopoldne, mariborski nadškof in metropolit dr. Franc Kramberger vodil slovesno bogoslužje. Somaševalo je 53 duhovnikov ob navzočnosti čez dva tisoč vernikov. To je bilo škofijsko romanje mariborske nadškofije v jubilejnem letu, ki poteka bo 100-letnici kronanja podobe Marije Pomagaj.

Pol ure pred mašo so z molitvijo rožnega venca prinašali pred Boga in Marijo vse to, kar romar v srcu nosi, ko se odloča za romanje. Po maši in opoldanskem oddihu pa so se popolne romarji še enkrat zbrali za slovesne večernice.

Romarje je na začetku maše pozdravil rektor bazilike p. Silvin Krajnc, nadškof Kramberger pa je v pridigi najprej posegel v 1250-letno krščansko zgodovino našega naroda, ki se je zatekal k Božji materi Mariji v svojih stiskah, boleznih, pomanjkanju in v času vojnih nemirov in drugih preizkušnjah. To zaupno ljubezen do Marije izpričuje prva cerkev zgrajena na slovenskih tleh – Gospa sveta na Koroškem.

Nato je nadškof spomnil na benediktince, omenil pomen ostalih marijanskih svetišč, ki so nastajala na naših tleh in opisal pomen in vlogo Brezjanske Marije Pomagaj ter množična romanja k Njej. Podal je tudi pomenljive zgodovinske dogodke, ki so Marijinemu svetišču dali državni pomen, za verne pa je postalo Brezje kraj gorečih prošenj in zahval za ves narod, kraj našega upanja in krščanskega poguma, kraj, kjer naj bi utrjevali svojo narodno zavest in zdrav državniški čut, kraj našega pogumnega gledanja v prihodnost, posebej še kraj slovenskega bratstva in sprave.

Nadškof je nato prešel na pomenljive odlomke Božje besede: »Žena, glej, tvoj sin« in »Glej, tvoja mati!« in posledice teh besed za vse ljudi vse do danes, ko je postala Marija naša mati, na podoben način je naša mati tudi Cerkev in tudi domovina.

Dragi bratje in sestre!

Pozdravom, ki jih je izrekel domači dušni pastir in rektor te bazilike na začetku našega srečanja pridružujem iskrene in pristrčne pozdrave prav njemu, ki nam je danes ne samo odprl to svetišče, ampak tudi svoje srce in nas tako gostoljubno sprejel tukaj pri Mariji Pomagaj. Iskreno in pristrčno pa pozdravljam tudi vse duhovnike, redovnike in posebej vas, dragi bratje in sestre, Marijini častilci!

1) Brezje, naše narodno svetišče,
so, Kraljica, tvoj kraljevi dvor;
nanj s ponosom gleda vsa Gorenjska,
pesem svojo preko gor
mu prepeva Notranjska, Dolenjska
Štajerska, Koroška.

Vsa si naša, o Marija,
naroda slovenskega Kraljica,
naša sladka Mati Pomočnica!
Ti si naših src molitev,
ti si sonce naših dni,
pesem naših brd in logov,
zvezda žalostnih noči.

V teh verzih, bratje in sestre, znane naše slovenske pesnice uršulinke Elizabete Kremžar je zajeta vsa vsebina in poslanstvo tega svetišča, še več: v teh besedah je zajeta vsa 1250-letna zgodovina našega naroda. In na to našo narodno zgodovino in življenje je imela Marija s svojo materinsko navzočnostjo velikanski pomen in vpliv. V Mariji je slovenski človek vedno gledal brezmejno dobroto, zadnje in varno pribežališče, usmiljeno in razumevajočo mater. Zato se ji je priporočal v svojih stiskah, boleznih, pomanjkanju, v času vojnih nemirov in drugih preizkušnjah.

2) Ta zaupna ljubezen do Marije se je začela v našem narodu zelo zgodaj. Prva cerkev, ki je bila zgrajena na slovenskih tleh, je bila posvečena Mariji – Gospa sveta na Koroškem. To se je zgodilo pod vlado kneza Hotimira okoli leta 760, se pravi na začetku prve evangelizacije slovenskega naroda.

Pozneje so benediktinski samostani, od koder se je širila vera po naših krajih, bili središča in žarišča marijanske pobožnosti. Kmalu so nastale božje poti, kamor je romal slovenski kristjan: Žalostna Mati božja v Stični, ali Svete Višarje. V temnih stoletjih turških vpadov so nastala nova Marijina svetišča z obrambnim zidom pred sovražnikom krščanske vere: Ptujška gora pri nas na Dravskem polju ali Šmarna Gora pri Ljubljani. – V času protestantske reformacije, ki je nasprotovala vsakemu romanju, so verni Slovenci vztrajali pri gradnji novih Marijinih cerkva: Sveta Gora pri Gorici, Nova Štifta pri Gornjem Gradu, ... in še kje druge po slovenski zemlji in vsa ta svetišča pričujejo o ljubezni naših prednikov do Marije. Kakor je nebo posuto z zvezdami, tako je slovenska zemlja posuta s cerkvami in cerkvicami, kapelami in kapelicami, a največ jih je posvečenih Materi Božji.

Med vsemi romarskimi središči na slovenskih tleh pa

so Brezje, sicer eno najmlajših, a najbolj priljubljenih zaradi čudovite milostne podobe Marije Pomagaj, ki jo je naslikal domači kranjski slikar Leopold Layer (1814) po zaobljubi v napoleonskih ječah. Slovensko ljudstvo je to podobo takoj spoznalo in jo vzelo za svojo ter jo vzljubilo. Podoba je postala tako zelo slovenska in z njo seveda Mati Božja, da so se začela množična romanja, izredna uslišanja, čudeži, o čemer pričajo številne zahvale v samem svetišču. Pred to podobo je sleherni romar spoznal in potrdil resničnost molitve sv. Bernarda: »Še nikoli ni bilo slišati, da bi ti (Marija) koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo pribežal, tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal«. Resničnost tega doživljajo romarji iz vseh kraje v Slovenije, pa tudi iz sosednjih držav: Hrvaške, Avstrije, Italije, Madžarske, pa tudi vsi naši izseljenci, ki ob obisku domovine poromajo na Brezje, ker nosijo milostno podobo bolj v srcu, kakor jo imajo na stenah svojega stanovanja.

3) Množičnim romarjem so sledili tudi pomenljivi zgodovinski dogodki za Brezje in Marijino svetišče. Leta 1900 je goriški nadškof kardinal Jakob Missija, sin naše Štajerske, posvetil novo – sedanjo mogočno romarsko cerkev, ki so jo postavili na mestu prejšnje majhne cerkvice sv. Vida.

Samo 7 let pozneje, se pravi točno pred 100 leti (1907, 1. septembra) je tedanji ljubljanski škof Anton Bonaventura Jeglič slovesno kronal milostno podobo po dekretu in navodilu papeža Pija X.

Ob tem jubileju - dvakratnem zlatem jubileju - romajo letos slovenske škofije v to Marijino svetišče, ki ga je papež Janez Pavel II. razglasil za baziliko pred 19. leti in slovenski škofje so ga razglasili za narodno svetišče. S tem razglasom je svetišče Marije Pomagaj na Brezjah dobilo tudi državniški pomen. Kakor ima vsaka država svoje glavno mesto, prestolnico, kjer je kraljevska, predsedniška ali vladna palača, neke vrste državno središče, tako ima tudi vsak narod svoje narodno svetišče: Francija – Lurd, Portugalska – Fatimo, Poljska – Čenstohovo, Avstrija – Mariazell, Hrvaška – Marija Bistrica, ... in Slovenija – Brezje. To nikakor ne zmanjšuje pomena ali priljubljenosti drugih božjepotnih cerkva po Sloveniji, ki so nam vernikom iz drugih krajev in slovenskih predelov pri srcu. Prav pa je, da imamo narodno svetišče za ves narod: kraj, ki nas povezuje v eno slovensko družino, kraj gorečih prošenj in zahval za ves narod, kraj našega upanja in krščanskega poguma, kraj, kjer naj bi utrjevali svojo narodno zavest in zdrav državniški čut; kraj našega pogumnega gledanja v prihodnost, še posebej kraj slovenskega bratstva in sprave.

Brezje – to je naš slovenski Jeruzalem, kamor vsi radi hodimo in romamo in kjer smo doma.

4) Ob današnjem romanju mariborske nadškofije k Mariji Pomagaj na Brezje smo poslušali tri pomenljive

odlomke Božje besede. Pa se za nekaj trenutkov se ustavimo samo pri tretjem – pri evangeliju.

Evangelist Janez nas je postavil na Kalvarijo. Pred nami je v duhu Kristus, pribit na križu; ob križu sta njegova mati Marija in Janez, učenec, ki ga je Jezus ljubil (Jn 19, 26). Križani se je ozrl na oba, na mater in učenca. Kot Sin je mislil na Mater, zato je rekel: »Žena, glej, tvoj sin!« (Jn 19, 26). Namesto sebe ji je dal učenca, ta naj poskrbi zanjo in jo varuje. A kot Odrešenik pa je mislil na učenca in po njem na nas vse, zato mu je rekel: »Glej, tvoja mati!« (Jn 19, 27).

Njemu in nam je izročil svojo Mater in sad tega dialoga je bil: »Od tiste ure jo je učenec vzel k sebi« (Jn 19, 27).

Koliko umetnikov je ovekovečilo ta dogodek na platnu, v pesmi in glasbi; koliki kiparji so ga izrezali iz lesa ali izklesali iz kamna, vendar nihče ni mogel izraziti njegove globine in vsebine.

5) Cerkevni očetje in duhovni pisatelji pravijo, da je bil ta dogodek na Kalvariji, ki smo ga poslušali v evangeliju, Marijino »drugo oznanjenje«. – Prvo je bilo v Nazaretu, drugo na Kalvariji. Pri prvem je angel oznanil Mariji, da bo postala Božja Mati, Mati Jezusa Kristusa, našega Odrešenika. A pri drugem oznanjenju pa je Sin oznanil, da bo postala naša Mati. Odrešenikova Mati je postala Mati vseh odrešenih. Zato ji ne reče več »mati«, ampak »žena«. Družinske vezi so stopile v ozadje. Marija ni več samo njegova Mati, je Mati vsega človeštva. Njeno materinstvo je razširil na vse narode, vse rodove in ljudi.

Pri prvem oznanjenju v Nazaretu je odgovorila: »Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi« (Lk 1, 38). To je bil njen življenjski DA, s tem je stopila v Kristusovo skrivnost. Pri drugem oznanjenju, pod križem, pa je svoj DA izrekla molče. »Pod križem se ne govori; pod križem se molči, ker križ in Križani govori«, pravi naša stara pesem.

6) In Križani vsakemu izmed nas pravi s križa: »Glej, tvoja mati«, da bi tudi vsak izmed nas naredil to, kar je naredil Janez: od tiste ure jo je vzel k sebi!

Vzeti Marijo k sebi, pomeni:

sprejeti k sebi tudi Kristusa; Marije in Kristusa ni mogoče ločiti ali razstaviti. Ne moremo imeti Marije za Mater, če nimamo Kristusa za Odrešenika in za svojega brata.

Sprejeti k sebi Marijo pomeni sprejeti k sebi Kristusa, pa ne po našem okusu, ampak Kristusa, kakršen je, Kristusa z evangelijem, z odpovedjo, križanega in od mrtvih vstalega.

Vzeti Marijo k sebi pomeni ob njej odkriti tudi svoje življenjsko poslanstvo in odgovoriti s svojim »zgodi se«, s predanostjo v Božjo voljo, ki ni slepo ali pasivno čakanje, marveč sodelovanje po Božjem načrtu za prihodnost sveta in človeštva. To pomeni prizadevati si za tiste duhovne, moralne, verske vrednote, ki človeka

osrečujejo in posvečujejo.

7) Bratje in sestre, ob Jezusovi besedi »Glej, tvoja mati«, pa želim danes pokazati še drugo mater, ki je tudi naša in to je Cerkev. Ni časopisa in revije, kjer se ne bi pisalo o Cerkvi. Stalno se srečujemo s vprašanji o njeni preteklosti in sedanjosti. O Cerkvi govori tisk, radio, televizija, v šolah, uradih, v zbornicah, parlamentih, na sestankih in kongresih... In, žal, največkrat negativno. Kompasi današnje družbe, tudi slovenske, so naravnani proti Cerkvi.

Vendar Cerkev oznanja Kristusa, njegov evangelij, kakršen je, čeprav pogosto navalijo nanjo, in stegujejo roke nad njo in krojijo njen nauk po svojem okusu in merilu. – Ko Cerkev objavi moralne smernice ali norme, ki dvigajo in odrešujejo človeka v njegovem dostojanstvu, ji očitajo, da je proti človeku. – Ko govori o križu, odpovedi, premagovanju, čistosti, odgovornosti, se sliši: Cerkev je proti veselju. – Ko skoz menjave časa in menjave civilizacije, objavi tisto, kar je prejela od Kristusa, se ji posmehljivo rogajo, češ: Zastarela je, še vedno je srednjeveška. – Ako nastopi proti velikim in malim osvajalcem človekove vesti, jo dolžijo, da je aristokratska, da je proti svobodi in da je še danes željna časti in oblasti.

Res, ima Cerkev tudi svoje slabosti, ker jih imamo mi, ki smo njeni člani, ki smo Cerkev. Vendar nas je papež Janez Pavel II. že ob svetem letu opozoril: Cerkev mora vedno moliti kesanje, se vedno prenavljati in kljub svoji grešnosti težiti k svetosti, zato moramo gledati – tako nam naroča papež - v njej svojo Mater.

Glej, tvoja mati!

Cerkev je mati, ki mi pove, da ni svobode brez odgovornosti, ni življenja brez dolžnosti, ni edinosti brez zvestobe Kristusu in ne krščanstva brez junaštva, evangeljskega junaštva, ki nas vodi k svetosti.

8) Tudi za nas, slovenske vernike, danes zbrane tukaj pri Mariji Pomagaj, veljajo Jezusove besede: Glej, tvoja

mati – Cerkev na Slovenskem. To smo mi vsi: škofje, duhovniki, verniki, redovniki, redovnice, odrasli in mladi. Vsi smo njen obraz. »Vzeti jo k sebi«, pomeni da se čutimo zanjo odgovorne. In naša zvestoba resnici, evangeliju, Kristusu in Mariji, je in bo najboljši odgovor na očitke in napade.

9) Ob Jezusovi besedi »Glej, tvoja mati«, pa želim, dragi bratje in sestre – romarji, pokazati še na tretjo mater – na našo domovino, mlado državo, ki je praznovala svoj rojstni dan pred kratkim, ki je doživela pomembne zgodovinske trenutke, saj je bila sprejeta v družino evropskih narodov in bo kmalu bo sprejela vodilno vlogo ali poslanstvo. Odkar imamo samostojno neodvisno državo, pišemo svojo zgodovino v svojo zgodovinsko knjigo, ne več skupaj z drugimi narodi. Smo svoji gospodarji; pred svetom in pred Bogom smo odgovorni za vse, kar se dogaja pri nas: lepega in slabega, svetlega in grešnega.

Po 16. letih samostojnosti vendar ugotovljamo, da ni vse tako, kakor smo pričakovali in kakor bi moralo biti. Mnogi so, žal, celo razočarani, malodušni, naveličani, bolj obrnjeni v preteklost kakor v prihodnost. Vsi si želimo, da bi ta naša mati, naša domovina bila pravičnejša, bolj solidarna, dostojanstvena, manj zamorjena, bolj odprta za življenje, bolj vesela in srečna, manj sprta in razdvojena in bolj spravljen. – Glej, tvoja mati! Vzemimo jo k sebi danes, nosimo jo v svojem srcu. In sedaj, ko smo v družini evropskih narodov, podvojeno skrbimo zanjo, da bo ostala mati, in da ne bo nikomur in nikoli postala mačeha; da bo ohranila svojo identiteto, to pomeni vero očetov našega naroda, da bo ohranila krščanske korenine, svoj jezik, ki je po blaženem škofu Slomšku ključ do zveličavne narodove omike, se pravi kulture, ki so jo ustvarjali naši predniki skozi več kot 1250-letno zgodovino, in tudi bogato ljudsko izročilo, ki razodeva slovensko dušo, slovenskega duha! – Glej, tvoja mati: Marija, Cerkev in domovina. Amen!

(po pisni predlogi in zvočnem zapisu: pIR)

IZ VAŠIH PISEM

Prosim Vas, če bi objavili v Mislih smrt prijatelja družine in mojega sovaščana.

Dne 17.05.2007 je nenadoma umrl **ALOJZ SMREKAR**, rojen 06.10.1931 v vasi Kamno pri Kobaridu. V Avstralijo je prišel leta 1953. Svoj dom si je ustanovil v Brightonu v Queenslandu. Leta 1970 se je poročil z Avstralko Lavene in imata hčerko Julie. Žena mu je umrla pred sedmimi leti. Pokopan je skupaj z ženo na pokopališču Pinnaroo. Zapuščča hčerko Julie z možem Petrom in dva vnuka, v Sloveniji pa sestro in tri brate, dve sestri v Italiji, brata in sestro v Franciji. Naj mu bo lahka avstralska zemlja. Počivaj v miru!

Lojzka Rutar

Dragi urednik! Moja slovenščina ni najboljša, vendar z veseljem berem našo revijo Misli, da ne pozabim maminega jezika. Prilagam naročnino za Misli.

Alexander Braletitch, Blackburn VIC

POIZVEDOVANJE

Iz Slovenije poizvedujejo za **ANTONOM KOVAČIČEM**. Njegov zadnji znani naslov je bil:

71 Bathurst Drive, Centenary Park, Edmonton QLD 4869. Če kdo ve zanj, bomo veseli, če sporoči na uredništvo Misli. Hvala!

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, KEW, VIC 3101, Phone: 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Poleg prijaznega krščanskega okolja in domače družbe vam nudimo toplo in udobno sobico, okusno domačo hrano, popolno zdravniško nego in vso oskrbo. Slovenska cerkev svetih bratov Cirila in Metoda je oddaljena le slabih 20 metrov in dostopna po klančini, ki pelje naravnost v prve klopi, rezervirane za stanovalce doma počitka.

Pogoj za sprejem v dom je tako imenovani "Aged Care Assessment" - sprejemni dokument, ki vam ga preskrbi vaš zdravnik. Dnevno tarifo določa Centrelink na osnovi posameznikove pokojnine. Pogoj sprejema v slovenski Dom počitka ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege v popolnem skladu s pravili zveznega ministrstva za zdravstvo. Naš dom spada v tako imenovano kategorijo 'Ageing in place – doživljenjsko ostati v enem prostoru'. Sedaj delamo na tem, da bo stanovalec tudi v primeru najvišje nege lahko ostal v našem domu do smrti ali tako dolgo, kot bo to želel sam ali njegovi svojci.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu? Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'. Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo očetu ali mami oskrbo v našem domu do 63 dni v enem letu.

V kolikor bi pa le želeli vedeti, kakšno je življenje v domu, zakaj ne bi poizkusili za dva ali tri tedne in se šele potem odločali za stalno preselitev v dom. Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti in pogoje sprejema pa pokličite prijazno upravnico, gospo Sandro Krnel, in se dogovorite za primeren čas srečanja in ogleda doma. Gospa Sandra je edina pooblaščenca oseba, ki vam lahko pravilno odgovori na vsa vaša vprašanja glede slovenskega doma počitka v Kew.

Slovenske znamke, ki nam jih redno pošiljata Laura in sin Ivan Vodopivec.

GLAS SLOVENIJE

»THE VOICE OF SLOVENIA«

PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224

Tel.: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922

STIČIŠČE

AVSTRALSKIH SLOVENCEV

Domaća stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

Dr Tony Lenko

Registered Migration Agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**

Email **tony@activemigration.com**

Web **www.ActiveMigration.com**

cityHotel
L J U B L J A N A

Slovenia

tel.: +386 1 234 9 130

fax: +386 1 234 9 140

www.cityHotel.SI

info@cityHotel.SI

FULL buffet breakfast
OR breakfast "to go"

RESTAURANT &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free HEALTH assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN THE
 of the city

KRAJC HOTELS LTD
DALMATINOVA 15
SI-1000 LJUBLJANA

6.47%* 7.42%^{CR}

1 year variable rate plus an ongoing .6% discount
for the remainder of the loan.

Premium Loans.
Low Wholesale Rates.
No Account Fees.
No Annual Fees.

A Royal Guardian wholesale interest rate loan will
save you nearly \$300 per month on a \$500,000
standard bank loan, month after month,
for the term of the loan.

Plus, our loans include all
the facilities you need to
pay your loan off faster!

If you can find a better deal,
we'll waive our application fee!

133 455

ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Industry Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans. **WARNING:** Comparison rate applies to the example given. Different amounts and terms will result in different comparison rates. Costs such as redraw fees or early repayment fees are not included in the comparison rate but may influence the cost of the loan. The comparison rate is based on \$150,000 loan over 25 years. A comparison rate schedule is available from our head office. Rates valid as at 4/5/06. Rates may change in line with market changes.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827
e-mail: VCA@gov.si
www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Gregor Kozovinc
Druga sekretarka: Božena Forštnarič
Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30
Konzularne ure so od 10.00 do 12.00
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Generalni častni konzul: Alfred Brežnik
Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

**GENERALNI KONZULAT RS
NOVA ZELANDIJA**
Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

Australian Mallee Art

Velika izbira kvalitetnih avstralskih spominkov
Avtentična Aborigenska umetnost
Ročna dela in darila

Shipping service – Interstate and overseas
Shop 3092, Level 3 Westfield Shoppingtown
Southland CHELTENHAM VIC 3192
Phone: +61 3 9584 4466
Mobile: 0419 037 054
E-mail: info@malleear.com
Web: www.malleear.com

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

**Funeral Advice Line
9500 0900**

www.tobinbrothers.com.au

GOJAK & MEATS SMALL GOODS

220 Burwood Road
Burwood NSW 2134
Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Slovincem v Melbournu se priporoča
kamnoseško podjetje

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO AND JOE MEMORIALS P/L
10 Bancell Street
Campbellfield VIC 3061
Work: tel. 9359 1179
Home: tel. 9470 4046

ZA VSA DELA DAJEMO GARANCIJO!

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133
Tel.:(03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

DONVALE TRAVEL

SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2007

**THE GREGORICH FAMILY HAS SERVED THE SLOVENIAN
COMMUNITY IN AUSTRALIA FOR 55 YEARS.**

**For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.**

Special Fares to Slovenia and also to Europe

Licence No. 30218

**Please contact us for dates and economical
rates. Make an early reservation
to avoid disappointment.**

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

**PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ ZA OBISK SLOVENIJE V LETU 2007**

**Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....**

**Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!**

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666
Fax: 03 9842 5943**

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

LESCE NA GORENJSKEM so s športnim letališčem in prijaznim gostiščem vedno zelo obljuden košček raja pod Triglavom, ki mogočno kraljuje v ozadju tudi mogočne cerkve Marije vnebovzete v Lescah. Tudi tam bo na praznik, 15. avgusta, zopet zelo slovesno. Mogočni bronasti zvonovi v zvoniku bodo peli v čast Mariji, v cerkvi pa Marijini čistilci.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Katedrala – stolnica St. Mary's v srcu Sydneya, v ospredju lep vodomet v Hyde Parku. Vodomet je dar Francije prijateljskemu mestu. Stolna cerkev v Sydneyu je mati vseh katoliških cerkva v Avstraliji in simbol priprave na svetovni dan mladih prihodnje leto meseca julija – World Youth Day 2008, ki bo dosegel svoj vrh z obiskom papeža Benedikta XVI.

NOTRANJA STRAN OVITKA – STRAN 2:

Prazničen utrip s telovske procesije v Melbournu, 3. junija 2007, ter iz Adelaide, 10. junija 2007 – fotografiji pod kazalom.

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 47:

Utrip s slovesnega praznovanja dneva slovenske državnosti v parlamentu države New South Wales v Sydneyu, 21.06.2007. Gostitelj je bil častni generalni konzul RS za NSW g. Fredi Brežnik z ženo Jeni. Ta dan smo praznovali tudi 15. obletnico konzulata – prvega predstavništva samostojne RS v Avstraliji.

ZADNJA STRAN OVITKA:

Vabilo na 33. slovenski mladinski koncert v Canberri, 6. oktobra 2007.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Pater Ciril: naslovnica zgoraj in spodaj,3,4,13,35,38,42,43. Tanya Griļj: 2,33,34,35 Pater Janez:2,3,11,12, Arhiv Misli:5,6. Florjan Auser:10. Martha Magajna:14,16,18,19,23,24,32. Igor Poch:17. Mirko Cuderman:19,20. Franc Čulek:21. Anica Markič:22,26,29,31. Andrej Žičkar:25. Kristina Kocjančič:25. Marija Anžič:35,46.

Slovenski klub Adelaide je v letošnjem juniju praznoval 50 - letnico delovanja. Čestitamo ob zlatem jubileju!

Na fotografiji je prizor s slovenskega mladinskega koncerta v Adelaidi leta 2004: adelaidski mladi v dvorani Slovenskega kluba Adelaide.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič, OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 E-mail: misli@bigpond.com** | Naročnina za leto 2007 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Poverjeništv**o za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. ISSN 1443-8364

Praznovanje dneva državnosti v parlamentu NSW

Sydney, 21.6.2007

33.
SLOVENSKI
KONCERT
SLOVENIAN YOUTH CONCERT

33rd Slovenian Youth Concert 33. Slovenski Mladinski Koncert
presented by the Slovenian Religious and Cultural Centres in Australia

**“RESPECT THE PAST,
LIVE TODAY,
WORK FOR THE FUTURE”**

**“SPOŠTUJ PRETEKLO,
ŽIVI DANES,
DELAJ ZA PRIHODNOST”**

*Come and see the 33rd Slovenian Youth Concert
as it will be like nothing you have ever seen
before!*

*Vabljeni ste na 33.slovenski mladinski koncert
in presenečeni boste!*

*It will feature very talented singers, musicians,
dancers and much more.*

*Nastopili bodo pevci, glasbeniki, plesalci in še
mного drugih.*

*There will also be a raffle for you to have the
chance to win some cool prizes!*

Imeli bomo srečolov z lepimi dobitki!

Food and refreshments will be available.

Za hrano in pijačo bo preskrbljeno.

WELCOME

DOBRODOŠLI

**Saturday
6th October 2007**

**Slovenian Australian
Association
of Canberra Inc.**

4pm sharp

**19 Irving St.
Phillip ACT**

cost \$10.00

Ticket Sales

**Melbourne
Adelaide/Geelong**

Anita Fistic
(03) 9434 3870
email: andani@optusnet.com.au

Canberra

Franc Čulek
(02) 6251 6920
email: triglav@incanberra.com.au

**Sydney
Woollongong and OLD**

P.Darko Znidarsic
(02) 9637 7147
email: darko@pacific.net.au

misli | julij - avgust 2007